ALLAH SEVGİSİ

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah (sav)'in mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'in mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Yüce Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Okuyucuya

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

- Bunun yanında, sadece Allah'ın rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

- Bu eserlerde, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

1. Baskı:Şubat 2003 / 2. Baskı:Ağustos 2005

3. Baskı:Ekim 2005 / 4. Baskı: Şubat 2010 / 5. Baskı: Haziran 2014

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen Sok. No: 3

Ataşehir - İstanbul / Tel: (0 216) 6600059

Baskı: Express Basımevi

Deposite İş Merkezi A6 Blok No: 309

İkitelli OSB Küçükçekmece - İstanbul / Tel: (0 212) 671 61 51

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net
www.hayunyahya.tv - www.a9.com.tr

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ 8

ALLAH SEVGİSİ 16

ALLAH SEVGİSİ VE ALLAH KORKUSU
BİRLİKTE OLMALIDIR 62

ALLAH'I SEVEN, PEYGAMBERLERİ VE
MÜMİNLERİ DE SEVER 70

PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SEVGİYİ
TAVSİYE EDEN SÖZLERİ 86

ALLAH RIZASI İÇİN SEVMEK 92

KURAN AHLAKINDA SEVGİ 128

SONSÖZ 158

EVRİM YANILGISI 162

GİRİŞ

Sevgi, Allah'ın insanlara verdiği en büyük nimetlerden biridir. Her insan hayatı boyunca çok sevdiği, güvendiği, yakın hissettiği kişilerle birlikte olmak ister. Allah'ın verdiği nimetlerin birçoğu, asıl değerini, gerçek sevgilerin ve dostlukların yaşandığı ortamlarda bulur. Örneğin, gördüğü güzel bir manzaradan zevk alan bir insan, duyduğu heyecanı sevdiği biriyle paylaşmak ister. Aynı şekilde en muhteşem ziyafet sofrası ya da en güzel, en şatafatlı ev bile, tek başınayken bir insana çok fazla çekici gelmeyebilir. Çünkü Allah insan fıtratını, sevmekten ve sevilmekten zevk alacak, dostluktan ve yakınlıktan hoşlanacak şekilde yaratmıştır. Kuran ahlakını yaşayan insanlarla birarada olmak, onlarla dostluğu ve sevgiyi yaşamak ise, iman eden bir insana birçok nimetten çok daha fazla zevk verir.

Bu nedenle Allah'ın sevdiği ve hoşnut olduğu kullarına vadettiği cennet, gerçek sevginin, dostluğun ve yakınlığın sonsuza kadar büyük bir coşku ile yaşanacağı olağanüstü güzellikte bir yerdir. Allah'ın Kuran'da cennet hayatına dair verdiği haberlerde hep neşe, arkadaşlık, sevgi, muhabbet, güzel söz ve huzurdan bahsedilmektedir. Sevgi ve dostluğu engelleyecek herşey cennetteki insanlardan uzak tutulmuştur. Örneğin Allah bir ayetinde cennete girecek olan müminlerin kalbinden kinden ne varsa alındığını bildirmiştir. (Araf Suresi, 43) Kıskançlık, düşmanlık, rekabet, öfke, darılma, alınma gibi sevgiyi ve dostluğu engelleyen bütün kötü özellikler cennetin dışında kalacaktır.

Cennette yaşayacak olan Müslümanların önemli özelliklerinden biri, onların dünya hayatındayken de, tüm peygamberleri, Allah'a iman eden, çaba gösteren her salih insanı ve geçmişte yaşamış bütün Müslümanları çok sevmeleridir. İman edenler Allah'ın rızasını kazanmak için çaba gösteren tüm salih müminlere yakınlık duyar, onları kendilerine yakın birer dost ve veli edinirler. Her koşulda ve kayıtsız şartsız onlarla birlikte olmaktan büyük zevk alırlar; bütün Müslümanlara vefa ile bağlıdırlar. Allah, müminlerin kalplerindeki imanlarından, Allah korkularından kaynaklanan bu güzel sevgiye ve Rabbimiz'e olan içten bağlılıklarına karşılık, onları sevginin ve sadakatin en güzel mekanı olan cennetle ödüllendirecektir.

Müminlerin kalplerindeki sevginin asıl kaynağı ise Allah'a olan derin sevgileridir. Müminler, Allah'ı çok severler ve hayatlarının her anında Allah'ın sevgisini ve rızasını kazanmak için ciddi bir çaba gösterirler.

Allah, tüm insanları yoktan var etmiştir. İnsan bir hiçlikken Allah'ın rahmeti sayesinde bir can sahibi olmuştur. Kullarını bu dünyada barındıran, çeşit çeşit yiyecekler, meyveler sunan, binbir türlü çiçekle, sevimli hayvanlarla bize zevk verecek manzaralar yaratan, Güneş'ten suya, havadan vitaminlere kadar ihtiyacımız olan herşeyi kusursuzca var eden, uzayın boşluğunda binlerce kilometre hızla yol alan Dünya'yı her an güvenlik içinde tutan, Rahman, Rahim ve sonsuz merhamet sahibi olan Rabbimiz'dir. Allah'ın üzerindeki nimetlerini, O'nun herşeye güç yetiren ve tüm evrenin tek hakimi olduğunu, herşeyi en güzel ve hayırlı şekliyle yarattığını düşünen her müminin Allah'a olan sevgisi daha da güçlenir. Allah'ı seven ve Allah'tan korkan bir insan, O'nun sınırlarını büyük bir şevk ve istekle korur; Allah'ın her emrini kusursuzca yerine getirmek için büyük bir titizlik gösterir, Allah'ın hoşnutluğunu, sevgisini, rahmetini ve cennetini kazanmak için hayatı boyunca bütün gücüyle çalışır.

Allah'ı çok seven, Allah'tan korkan, O'nun kendisinden hoşnut olması için samimi bir gayret gösteren her mümin, dünyaya güzellik kazandıran hayırlı insanlardandır. Allah'ı seven insan, Allah'ın yarattıklarını da sever, onlara karşı şefkat ve merhamet duyar, onları korumak, onlara hayır ve güzellik getirmek ister. Dünyanın en hayırlı, en üstün ahlaklı insanlarından olan Allah'ın elçileri de, çevrelerindeki insanları sevgiye ve yakınlığa davet etmişlerdir:

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına şu şekilde müjde vermektedir.

De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, Biz ondaki iyiliği artırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (Şura Suresi, 23)

İnsanların bir kısmı Kuran ahlakını bilmedikleri, Allah'ı gerektiği gibi tanıyıp takdir edemedikleri için sevgiden ve dostluktan mahrum kalarak, can yakan, yarı azap içinde bir hayat sürmektedirler. Bu insanlar arasında en görkemli görünen hayatı yaşayanlar bile, aslında gerçek mutluluğu ve huzuru bulamamaktadırlar. İmanı yaşamayan bu insanlar için sevgisiz, dostsuz ve yalnız yaşanan bir hayatın hiçbir anı zevkli ve güzel değildir. Allah, sevgisizliği iman etmeyenlere dünyada ve ahirette nankörlüklerinin ve iman etmemelerinin bir karşılığı olarak vermektedir. Bu insanlar ne gerçek anlamda severler ne de sevilirler. Allah'a ortak koşarak yaşadıkları sevgi ise gerçek sevgi değildir ve onlara daima karamsarlık, mutsuzluk ve acı getirir.

Allah'ın Kuran'da bildirdiği gibi yalnızlık ve dostsuzluk cehenneme ait bir özelliktir:

Çünkü, o, büyük olan Allah'a iman etmiyordu. Yoksula yemek vermeye destekçi olmazdı. Bundan dolayı bugün, kendisine hiçbir sıcak dost yoktur. (Hakka Suresi, 33-35)

Bu kitabın amacı inananlara, sonsuz rahmet sahibi olan Rabbimiz'e, Allah'ın yarattıklarına ve müminlere olan sevginin önemini hatırlatmak, Allah'ı inkar edenlere ait bir özellik olan sevgisizliğin bir insan için ne kadar büyük bir bela ve azap olduğunu göstermektir. Her mümin bu duruma düşmekten kaçınmalı, cennet sevgisini dünyadayken yaşamaya başlamalı, tek dost ve Veli olan Rabbimiz'e ve müminlere sevgi ve vefa ile bağlanmalıdır.

ALLAH SEVGİSİ

İnsan kendisine küçük bir ikramda bulunan ya da iyilik yapan bir kişiye dahi, bu güzel tavrından duyduğu memnuniyeti hemen göstermek ister. Örneğin kendisini evinde ağırlayan, ikramda bulunan birine minnet duyar; özellikle de ev sahibi ince düşünceli biriyse ve söylenmesine gerek bırakmadan o kişinin her ihtiyacını eksiksiz bir şekilde karşılıyorsa... Bunun gibi, ciddi rahatsızlıkları olan bir insan da, doktorunun tedavisiyle şifa bulduğunda ona nasıl teşekkür edeceğini bilemez. Yine bir insan karşıdan karşıya geçerken, kendisini bir arabanın çarpmasından kurtaran kişiye hayatını borçlu olduğunu söyler, o kişiyi ödüllendirmek, ona olan minnettarlığını göstermek için elinden gelen herşeyi yapar.

Hasta ve muhtaç durumda olan bir insan, kendisine bakan, ihtiyaçlarını karşılayan kişiye, duyduğu minnet nedeniyle çok iyi davranır, saygı ve sevgi gösterir, yaptığı her iyilik için sürekli teşekkür eder. O kişiyi kesinlikle kırmak istemez. Her insan kendisine sürprizler yapan, güzellikler sunan, iyilikte bulunan kimseleri çok sever, onlara karşı saygıda ve ihtimam gösterme konusunda bir kusur etmemeye gayret eder.

Ancak bazı insanların unuttuğu çok önemli bir gerçek vardır: Bir insanı sevindiren, onu ağırlayan, ona güzel rızıklar, nimetler sunan, hoşuna giden bir manzarayı yaratan, her sabah uyandığında ona tekrar hayatını bahşeden, onu tehlikelerden koruyan, hastalandığında ona şifa veren, ilaçları vesile ederek ağrısını veya acısını dindiren canlı ve cansız tüm varlıkların sahibi olan Allah'tır. Bu nedenle insan sahip olduğu nimetler ve karşılaştığı güzellikler nedeniyle, sevgisini, saygısını, minnet duygusunu, vefasını ve şükranını Allah'a yöneltmelidir. Bir insana yardımı için teşekkür ederken, o kişiye bu yardımı ilham ederek rahmetini ulaştıranın Rabbimiz olduğu kesinlikle unutulmamalıdır. Allah bir ayette şu şekilde bildirmiştir:

> **Gerçek şu ki, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır, diriltir ve öldürür. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (Tevbe Suresi, 116)**

Kuran'da Hz. İbrahim'in Allah'a olan duasında Rabbimiz'in insanlar üzerindeki bu rahmetini şöyle dile getirdiği bildirilmektedir:

> **"Ki beni yaratan ve bana hidayet veren O'dur;" bana yediren ve içiren O'dur; hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur; beni öldürecek, sonra diriltecek olan da O'dur, din (ceza) günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum da O'dur;" (Şuara Suresi, 78-82)**

ALLAH'I COŞKUYLA SEVMENİN NEŞESİ

ADNAN OKTAR: Allah'ın deli aşık ruhuyla sevilmesi lazım. **Coşkuyla, sabah kalktığımızda hemen o aşkla sevdiğimiz Allah aklımıza gelecek, O'nun neşesi ve sevinciyle güne başlayacağız. Böyle bir bayram neşesi, sevinci içerisinde, çünkü sonsuz bir aklın, sonsuz bir gücün, sonsuz merhametin kontrolündeyiz ve O'nun kullarıyız.** Bu olağanüstü sevindirici bir şeydir, üstelik sürekli nimetlerini görüyoruz, her yerde görüyoruz. Bir de bize sonsuz cennet hazırlamış güzel Allah'ımız. Bunun sevinci tabi yürekleri kaplar ve bir an dahi unutmamamız lazım, **her an O'nun sevinci ve heyecanı içerisinde akşama kadar bayram gibi çoşku içerisinde yaşamamız lazım, hatta rüyamızda bile Allah sevinciyle yaşamamız lazım.** Rüyamıza bile etki eder, eğer o coşkuyu yaşarsak. *(Tempo TV; 24 Aralık 2008)*

ADNAN OKTAR: Şimdi, tabii ki biz cennete veya cehenneme gideceğimizi bilmiyoruz, ama ben toprak olayım demek ne kadar korkunç bir şey. Ben Allah'ı aşkla seveyim denir, cehennemde olayım yine aşkla severim, deli âşık olarak, Allah Allah diyerek cehennemde gezerim. Niye yok olmayı isteyeyim? Yok olmak ne demek? Allah'la ben bağlantımı keseyim anlamına geliyor. Allah'ı unutayım anlamına gelir o. **Deli aşık cehennemde de olsa, cennette de olsa Allah aşkıyla var gücüyle tekbir getirir, Allah'ı anar. Allah bırakılmaz. Müslüman Allah aşkıyla yanar.** Cehenneme de girer, ateşin içine de girer. Allah hiç bir zaman için bırakılmaz. *(Kocaeli TV; 23 Ocak 2009)*

İnsana sahip olduğu tüm güzellikleri bağışlayan Allah'tır

Allah, her insana bir hiçken can vermiş ve dünyayı onun için en güzel ve en uygun şekilde yaratmıştır. Örneğin, dünyanın her yerinde insanlar rahatlıkla nefes alıp verebilirler. Allah, rahmeti ile atmosferdeki gazların oranını insanlar için en uygun oranda tespit etmiş ve yaratmıştır. Birçok insan, havasız bir odada ne kadar zor nefes alıp verildiğini bilir. Havasızlık artıkça insanın duyduğu sıkıntı da artar. Biz, güçlükle nefes alıp verebildiğimiz bir dünyada da yaşıyor olabilirdik. Ancak içimize soluduğumuz hava, Allah'ın rahmeti ve dilemesi ile hiçbir zaman bize sıkıntı vermez, aksine bizi rahatlatır, hoşumuza gider.

Allah, yeryüzünün her köşesinde çeşit çeşit sebzeler, meyveler, tahıllar ve bitkiler yaratmıştır. Eğer Allah dileseydi, dünyada tek bir çeşit yiyecek olur ve bu yiyeceğin tadı da bize hiç zevk vermeyecek şekilde olabilirdi. Ve biz yaşayabilmek için bu yiyeceği yemek zorunda kalabilirdik. Bu yiyecek dışında da yerden bir şey üretme imkanımız olamazdı. Ancak Allah, sonsuz merhameti ve şefkati ile, insanlar için çeşit çeşit sebze ve meyve yaratmıştır. Üstelik bunların her birinin tadı birbirinden farklı ve güzeldir. İnsan yaşamak için yemek yemek zorundadır, ama Allah'ın rahmeti sayesinde, bir yandan da tüm bunların lezzetinden büyük zevk almaktadır.

Allah'ın yarattığı hayvanlarda da insanlar için çeşitli güzellikler saklıdır. Örneğin at, deve, köpek gibi uysal hayvanlar insanlara yardımcı olurken, kuş, kedi gibi evcil hayvanlar da kendilerini sevdiren hoş özelliklere sahiptirler. Allah, küçücük bir muhabbet kuşunda dahi insanın çok hoşuna gidecek birçok özellik yaratır. Boynundaki minik bir delikten adeta insan sesi çıkartarak konuşabilen, mavinin, sarının, yeşilin farklı tonlarıyla çok estetik bir görünüme sahip olan ve sevilmekten hoşlanan bu küçük canlılar, Allah'ın insanlar için yarattığı bir neşe ve keyif kaynağıdır.

Soluduğumuz havadan yeryüzüne inen yağmura, toprakta yetişen ürünlerden yer altı kaynaklarına, hoşumuza giden hayvanlardan temel yaşam kaynağı olan suya kadar doğadaki herşey en ufak bir çaba harcanmasına dahi gerek duyulmadan bize ulaşır. İnsanın hayatta kalabilmesi ve yaşamını sürdürebilmesi için evrende son derece detaylı işlemler gerçekleşir, son derece hassas oranlar sürekli olarak korunur.

İnsan dışındaki canlılar, sahip oldukları özelliklerin farkına varamazlar. Bir tavşan, ne kadar sevimli olduğunun farkında olmadan yaşar. Kelebek, kanatlarındaki simetrinin, desenlerin ve uyumun şuurunda değildir. Sahip olduğu renkler, desenler ve simetri bir tavus kuşunu oldukça gösterişli kılar. Ama o, niçin var olduğunu dahi bilemeyen ve güzellikleri takdir edebilme yeteneği olmayan bir canlıdır. Kuyruğundaki renkler ve desenlerle, dünyanın en güzel görüntülerinden birini sergileyen bu varlık, insanların Allah'a şükretmeleri ve Allah'ın yaratış gücünü görebilmeleri için yaratılmış nimetlerden yalnızca biridir.

Allah tüm bu canlılardaki güzel görünümleri insanlara birer nimet olarak sunmaktadır. Bu nedenle insanın canlılardaki estetiği, simetriyi ve renkleri görüp Allah'ın gücünü gereği gibi takdir edebilmesi ve tüm bu güzelliklerin Yaratıcısı olan Rabbimiz'e en güzel şekilde şükretmesi gerekir.

Allah'ın yeryüzünde yarattığı güzellikler saymakla bitmeyecek kadar çoktur. Örneğin bir gülün görünümünde kusursuz bir estetik vardır. Yaprakları son derece özenli ve simetrik bir dizilime sahiptir. Yaprakların üstü ise çok kaliteli bir kumaş gibi kadifemsi bir yumuşaklıktadır. Doğanın en güzel ve en canlı renklerinden meydana gelmiştir. Çamurlu ve kapkara bir toprakta yetiştiği halde renklerinde bir bulanıklığa ya da kire rastlanmaz. Kokusu ise dünyanın en ileri teknolojileri kullanılsa dahi taklit edilemeyecek özelliklere sahiptir. Kaliteli bir parfümün bile zamanla kokusu ağırlaşırken, gül daima aynı tazelikte kalan, insana zevk veren muhteşem bir koku verir. Ancak gül de, bu özelliklerinin hiçbirinin farkında değildir. Diğer bitkiler ve hayvanlar da gülün bu güzelliğinden zevk alacak şekilde yaratılmamışlardır. Ama tüm bu özellikleriyle gül, insan için büyük bir nimet olarak yaratılmıştır.

Yeryüzündeki her güzellik hem Rabbimiz'in bir nimeti hem de O'nun sonsuz güzelliğinin bir yansımasıdır. Bu nedenle, vicdan sahibi olan ve düşünen her insan, tüm bu güzelliklerin asıl sahibi olan Allah'a, büyük bir coşku ve sevgi ile bağlanır. Allah, tüm yarattıklarında insanlar için düşünüp öğüt alınacak deliller olduğunu bildirmektedir:

> **Yerde sizin için üretip-türettiği çeşitli renklerdekileri de (faydanıza verdi). Şüphesiz bunda, öğüt alıp düşünen bir topluluk için ayetler vardır. (Nahl Suresi, 13)**

Buraya kadar sayılanlar, insanlara verilmiş olan nimetlerin sadece çok az bir kısmıdır. Bunların yanında hayatımızın devam etmesi için sayısız detayın birarada bulunması gerekir. Aslında yukarıda verilen örneklerden birini bile düşünmek Allah'ın insanlara olan merhametini anlamamız için yeterlidir. Allah'ın lütfu ile akla, muhakeme ve yargı yeteneğine sahip olan insanın, bu yeteneklerini Allah'ı tanımak ve dolayısıyla O'nu çok sevmek için kullanması gerekir. Çünkü vicdanını kullanarak etrafında akıp giden mükemmel düzeni idrak edebilen insanlar için tüm kainat, Allah'a olan sevgilerini artıracak sebeplerle doludur. Bunları detaylı olarak düşünen bir insan doğal olarak Allah'ı gereği gibi takdir edip sevebilir.

Nitekim Allah Kuran'ın birçok ayetinde, insanlara kendilerine verilen nimetler üzerinde düşünmelerini bildirmiş ve bu nimetlerden bazılarını insanlara hatırlatmıştır. Bu ayetlerden bazılarında şöyle buyrulmaktadır:

> **"İnsanı bir damla sudan yarattı, buna rağmen o, apaçık bir düşmandır. Ve hayvanları da yarattı; sizin için onlarda ısınma ve yararlar vardır ve onlardan yemektesiniz. Akşamları getirir, sabahları götürürken onlarda sizin için bir güzellik vardır. Kendisine ulaşmadan canlarınızın yarısının telef olacağı şehirlere onlar, ağırlıklarınızı taşımaktadırlar. Şüphesiz sizin Rabbiniz şefkatli ve merhametlidir. Onlara binmeniz ve süs için atları, katırları ve merkebleri (yarattı). Ve daha sizlerin bilmediğiniz neleri yaratmaktadır?.. Sizin için gökten su indiren O'dur; içecek ondan, ağaç ondandır (ki) hayvanlarınızı onda otlatmaktasınız. Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve meyvelerin her türlüsünden bitirir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir topluluk için ayetler vardır. Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı sizin emrinize verdi; yıldızlar da O'nun emriyle emre hazır kılınmıştır. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilen bir topluluk için ayetler vardır. Yerde sizin için üretip-türettiği çeşitli renklerdekileri de (faydanıza verdi). Şüphesiz bunda, öğüt alıp düşünen bir topluluk için ayetler vardır. Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsun. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. Sizi sarsıntıya uğratır diye yerde sarsılmaz dağlar bıraktı, ırmaklar ve yollar da (kıldı). Umulur ki doğru yolu bulursunuz... (Nahl Suresi, 4-15)**

Yukarıdaki ayetlerde sayılan nimetler Rabbimiz'in insanlara dünya hayatında verdiklerinin sadece çok az bir kısmıdır. Allah, bu ayetlerin devamında **"Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışacak olursanız, onu bir genelleme yaparak bile sayamazsınız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir."** (Nahl Suresi, 18) şeklinde buyurur. İnsanın sadece burada sayılan nimetler üzerinde düşünmesi bile, Allah'ın insanlar üzerindeki sonsuz ihsanını, şefkat ve merhametini anlaması için yeterlidir. Bize can veren, yaşamamızı sağlayan, bizi sevindiren, hoşumuza giden her varlığı ve olayı yaratan Allah'tır. Bu nedenle insan, her an Allah'a yönelmeli, sahip olduğu herşey için Rabbimiz'e şükretmeli, O'na güçlü bir sevgi ile bağlanmalıdır.

Çileye sabır Allah sevgisinin en güzel tezahürlerinden biridir

Allah herşeyin sahibi olan ve herşeyi yaratandır. Kullarını çok seven ve koruyan olan Allah, kulları için zaman zaman farklı ortamlar yaratabilir. Kimi zaman bolluk, zenginlik, ferahlık içinde yaşatırken, kimi zaman da onları darlık, sıkıntı, hastalık ve çeşitli çilelerle imtihan edebilir. Kuran'da haber verilen peygamber kıssalarında, Allah'ın en sevgili kulları olan

peygamberlerin çok çeşitli imtihanlardan geçtikleri görülmektedir. Hz. Eyüp (as), Hz. Yusuf (as), Hz. Musa (as), Hz. İbrahim (as), Hz. Muhammed (sav) ve diğer tüm peygamberler hayatları boyunca hem inkarcıların kurduğu tuzaklarla hem kendi kavimleri içinden çıkan münafıklar ve fasıklarla mücadele etmişler, hem de hastalık, yokluk, yurtlarından çıkarılma gibi çeşitli zorluklarla denenmişlerdir. Başlarına gelen her olayda, "Allah bize yeter, o ne güzel vekildir" diyen peygamberler, zorluk ve çile anında gösterilmesi gereken tavrın en güzel örneği olmuşlardır. Yaşadıkları her çile, her zorluk onların Allah'a olan sevgi ve bağlılıklarını kat kat artırmış, imanlarını daha derinleştirmiştir. Allah'ın kendilerini denemek için özel olarak yarattığı bir ortamla karşılaşmanın neşesini ve sevincini yaşamışlardır.

Peygamberlerin yolunu izleyen, onların ahlakını ve hayatını kendisine örnek alan salih müminler de benzeri çile ve imtihanlarla karşılaşırlar. Böyle bir olayı yaşayan bir müminin herşeyden önce bu durumu içten bir neşe, şevk ve heyecanla karşılaması gerekir. Bu özel durumu, Rabbimiz'in kişinin Allah'a olan sevgisini ve yakınlığını, imani derinliğini ve teslimiyetini kendisinin görmesi, kendi imanına kendisinin şahit olması için yarattığını bilerek coşku duymalıdır. Allah'a bağlılığını göstermesi için oluşan bu imkan onda sevinç meydana getirmeli ve bu sevinçle, en güzel ve asil şekilde tavır göstermelidir.

ALLAH AŞKININ İSPATI

MUHABİR: Sayın Oktar, benim yine merak ettiğim bir konu var ama öncesinde şu tespiti yapmakta fayda var, bu haftaki programımıza Said Nursi Hazretleri'nin sohbeti ile başlamış olduk tabii konu konuyu açıyor. Ortak bir payda var benim yakaladığım İslam'ı temsil etmeye çalışan ya da dini anlatan birçok insan gerçekten birçok sıkıntılarla yoğrulmuş, Peygamberimiz (sav)'den başlayan süreci incelediğimizde bütün peygamberlerin çok sıkıntılı hayatları olmuş, Hz. Yusuf (as) kuyulardan çıkartılmış, Peygamberimiz (sav)'e birçok zulümler yapılmaya çalışılmış, yine Bediüzzaman örneğinde hapis hayatı, hücre hayatı söz konusu ortak bir nokta var. Aslında yine bir Kuran ayetinde de **"sizden öncekilerin başına gelen belalar gelmeden cennete gidebileceğinizi mi sandınız"** mealinde bir ayet de bulunmakta. Şimdi buradaki sebepleri aslında sormak istiyorum yani biz hep şunu söylüyoruz sizin kitaplarınızda da bu var, inanan bir kişi çok huzurlu bir hayat yaşar, olumlu bir hayat yaşar diye bir ana fikir var. Peki İslam'ı üst düzey temsil eden âlim seviyesinde hatta peygamber olan bu insanların yaşadıkları bu süreç nasıl yorumlanabilir?

ADNAN OKTAR: Bu âşık alametidir. Allah melekleri yaratıyor, fakat melekler Allah için gösterebilecekleri bir fedakârlık imkânına sahip değiller; mesela çile çekmeleri olmuyor, sabretmeleri olmuyor, cesaret göstermeleri olmuyor, mesela metanet göstermelerine gerek kalmıyor yani her şey onlara mecburi olarak verilmiş. Fakat insan böyle değil. İnsan Allah'a aşkını ve sevgisini şiddetli göstertme gücüne sahip, mesela ne yaparsa yapsın Allah, ne zorluk meydana getirirse getirsin eğer aşkında devamlıysa, o aşkı çok güzel ifade eden bir durum olmuş oluyor, insanlarda da bu vardır. Mesela insan sevdiğinin kendisine sadık olmasını ister her halükarda, değil mi, vefa göstermesini ister, zor bir durumda cesaret gösterip öne atılmasını ister, hatta hayatı pahasına da olsa onu korumasını ister. Bu bir güzelliktir. İşte Allah da böyle, Allah da bizim o güzelliği yaşamamızı istiyor. Allah için canımızı vermemiz, Allah için gazi olmamız gerekirse, Allah için aç, susuz kalmamız, hapis yatmamız, bunlar hep âşık alametleridir. Yani âşık bununla tatmin olur, bununla doyar. Yani ruhu bununla ferahlamış, açılmış oluyor. Çünkü sevgisini göstermek istiyor, insan ne yapsın, yapacağı tek şey en zor anda bile sevgilisinden yana olmasıdır. En zor anda bile. Zaten sevgilinin kanunu budur. En zor anda bile sevdiğini bırakmamak, her halükarda ona sadık olmak ve ona sevgisinde en ufak bir azalma olmaması bilakis daha da artma olması. İşte Allah bize bu imkanı vermiş oluyor dünyada. Biz Allah'a aşkımızı ortaya koymada bunu bir fırsat ve imkan olarak kullanmış oluyoruz. *(Tempo TV; 20 Ocak 2009)*

İnsanı yoktan var eden, ve ona can veren Allah'tır

İnsan, nasıl yoktan var olduğunu, nasıl can sahibi olduğunu ve anne rahmine düşüşünden bugününe kadar nasıl ihtimamla korunduğunu düşündüğünde, Allah'ın üzerindeki rahmetini, sonsuz merhamet ve şefkatini hemen görür. Allah Meryem Suresi'nde insanları, yaratılışları üzerinde düşünmeye çağırmaktadır:

> **"İnsan önceden, hiçbir şey değilken, gerçekten Bizim onu yaratmış bulunduğumuzu (hiç) düşünmüyor mu?" (Meryem Suresi, 67)**

Allah, her insanı, anne rahminde son derece korunaklı, sakat kalmayacağı, acı duymayacağı bir yere; ona hiçbir zarar gelmeyecek şekilde yerleştirir. Dünyaya gelen her bir bebek için gereken herşey milyarlarca yıl öncesinden hazırlanmıştır. Soluyacağı havadan, gerekli besinlerini alacağı anne sütüne kadar herşey onun için hazır bekler.

Her insanın bedeni, ölene kadar, Allah'ın yarattığı kusursuz sistem sayesinde korunur. Örneğin kalp, kişinin yaşam süresi boyunca durmaksızın atar, ancak insan bunu sağlamak için hiçbir şey yapmak zorunda değildir. İnsan sadece kalbinin her saniye atması için ona gereken emri verme görevini üstlenmiş olsaydı bile, hayatı çok zorlaşırdı; uyuyamaz, yemek yiyemez, neredeyse bundan başka hiçbir iş yapamayacak hale gelirdi. Oysa Allah, yaşamının ilk gününden itibaren her insanın kalbine ölene dek çalışması emrini vermektedir. Böylece kalp, insanın ömrü boyunca, bir an bile durmaksızın, Allah'ın kontrolünde çalışmaya devam etmektedir.

İnsanın kendisine ait olduğunu iddia ettiği bedeni üzerinde hiçbir hakimiyeti yoktur. İnsana, tüm hücrelerine varıncaya kadar hakim olan yalnızca Yüce Rabbimiz'dir. Büyük bir hızla akan kanı, kalbin pompaladığı kan miktarını, kanın pıhtılaşma süresini, solunum, sindirim, savunma, sinir sistemini ve burada saymadığımız pek çok sistemi insan kendi başına kontrol ve idare edemez.

İnsan herşeyiyle Allah'a muhtaçtır. Allah bu gerçeği bir ayetinde şöyle bildirir:

> **"Ey insanlar, siz Allah'a muhtaçlarsınız; Allah ise, Ganiy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır. Hamid (övülmeye layık) olandır." (Fatır Suresi, 15)**

Sabahları uyandığınızda, vücudunuzda yaşamınız için gerekli olan her detayın eksiksiz olarak çalıştığına şahit olursunuz. Rahatlıkla nefes alabilir, gözlerinizi açtığınızda hiçbir çaba harcamadan ve vakit geçmesini beklemeden rengarenk bir dünya görürsünüz.

Sesleri her zaman aynı netlikte duyabilir, rahatlıkla koku alabilir, yemek yiyebilirsiniz. Yediğiniz yemeklerdeki vitaminlerin vücudunuzda nereye gidecekleri, sayısız mikrop ve virüsle vücudun nasıl savaşması gerektiği, bir eşyayı görmek için beyninizde görüntünün nasıl oluşması gerektiği gibi detaylar üzerinde asla düşünmek zorunda kalmazsınız.

Hiç zorluk çekmeden bir gün, bir yıl hatta yıllarca önce neler yaptığınızı hatırlayabilir, bütün bunları hafızanızda tutabilirsiniz. En önemlisi bu kadar hassas dengeler üzerinde çalışan bir bedene sahip olmanıza rağmen sağlıklı ve zinde olursunuz. Çünkü insan her an Allah'ın kontrolünde olan bir sisteme bağımlıdır. İşte bu yüzden insan Rabbimiz'in kendisine bağışladığı bu eksiksiz sistemler ve verdiği nimetler hakkında düşünmelidir. Allah Kuran'da insanın bu üstün yaratılışını bizlere şöyle hatırlatmaktadır:

> **Ey insan, 'üstün kerem sahibi' olan Rabbine karşı seni aldatıp-yanıltan nedir? Ki O, seni yarattı, 'sana bir düzen içinde biçim verdi' ve seni bir itidal üzere kıldı. Dilediği bir surette seni tertib etti. (İnfitar Suresi 6-8)**

Görüldüğü gibi insan sadece kendi bedenine bakarak dahi Allah'a derin ve güçlü bir sevgiyle bağlanmak için çok sayıda delil bulabilir. Üstelik sadece insan bedeninde değil, evrendeki her detayda insanlara sunulmuş eşsiz nimetler vardır. Tüm bunlar, tek ve gerçek dostumuz olan Allah'ın bizler için yarattığı ve muhafaza ettiği olağanüstü nimetlerdir.

Bu detayları düşünen insan, kendisini yaratan, hayat veren ve yaşatan Allah'a her an muhtaç olduğunu, Allah dilemedikçe nefes dahi alamayacağını görür; Allah'ın kendisi için en yakın dost ve veli olduğunu anlar. Allah bu gerçeği Ankebut Suresi'nde şöyle bildirmektedir:

> **Siz yerde ve gökte (Allah'ı) aciz bırakamazsınız. Sizin Allah'ın dışında veliniz yoktur, yardım edeniniz de yoktur. (Ankebut Suresi, 22)**

Allah'ın yarattığı herşey en güzeli ve en hayırlısıdır

Sonsuz adalet ve merhamet sahibi olan Rabbimiz'in yarattığı her olay, verdiği her hüküm insanlar için en hayırlı ve en güzel olandır. Olumsuz gibi görünen olaylarda bile Allah'ın yarattığı pek çok hayır, güzellik ve hikmet vardır. Allah bu gerçeği ayetlerde şöyle bildirir:

> **"… Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz." (Bakara Suresi, 216)**
>
> **"… Biz ona yolu gösterdik; (artık o,) ya şükredici olur ya da nankör." (İnsan Suresi, 3)**

Bu gerçeği bilerek yaşayan müminler, karşılaştıkları her olaydan, duydukları her konuşmadan razı olurlar, her an Allah'a yönelerek, yarattıkları için O'na şükrederler, Allah'ın kendileri için en hayırlısını ve en güzelini yarattığını bilerek Allah'ı sevgi ve övgüyle zikrederler.

Allah insanlara güçlük yüklemez, onlardan kolay olanı ister

Sonsuz merhamet ve şefkat sahibi olan Rabbimiz, kitapları ve elçileri aracılığıyla insanları en güzele ve en kolay olana çağırmıştır. Allah'ın bizleri çağırdığı din ahlakı çok kolaydır; ibadetler her insanın güç yetireceği şekildedir. Allah güç yetiremeyecek olanlar için de birçok kolaylık bildirmiş, onlara Rabbimiz'in rızasını kazanabilecekleri yolları göstermiştir. Allah dininin kolay olduğunu ayetlerinde şöyle bildirmektedir:

> **"Ve seni kolay olan için başarılı kılacağız." (A'la Suresi, 8)**
>
> **"… O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dininde olduğu gibi..." (Hac Suresi, 78)**
>
> **"Biz sana bu Kuran'ı güçlük çekmen için indirmedik, içi titreyerek korku duyanlara, ancak öğütle-hatırlatma (olsun diye indirdik)" (Taha Suresi, 2-3)**

Allah, bir başka ayetinde ise, insana güç yetireceğinden fazlasını yüklemeyeceğini şöyle bildirmektedir:

> **Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez. (Kişinin nefsinin) Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge, Sen bizim Mevlamızsın. Kafirler topluluğuna karşı bize yardım et." (Bakara Suresi, 286)**

Allah'ın insanlar için yarattığı kolaylıklar O'nun merhametinin, bağışlayıcılığının, şefkatinin bir tecellisidir. Allah kullarını kolay bir dinden sorumlu tutmuştur ve dünyadaki bu kolay imtihanın sonunda insanı eşsiz güzellikte, insanın hayal bile edemeyeceği mükemmellikte nimetlerle dolu, sonsuz cennet hayatı ile müjdelemektedir:

Rableri onlara Katından bir rahmeti, bir hoşnutluğu ve onlar için, kendisinde sürekli bir nimet bulunan cennetleri müjdeler. Onda ebedi kalıcıdırlar. Şüphesiz Allah, büyük mükafaat Katında olandır. (Tevbe Suresi, 21-22)

Allah hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, her türlü eksiklikten münezzehtir. İnsanların ise Allah'a ibadet etmeye ve güzel ahlak göstermeye ihtiyaçları vardır. Dünyanın en zorba, en inançsız insanı dahi, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremez. Allah, canlı ve cansız bütün varlıkların tek hakimi ve tek sahibidir. Buna rağmen Allah insanlara, güzel tavır gösterdiklerinde onları mükafatlandıracağını bildirmektedir. Bu, Allah'ın üstün bağışlayıcılığının ve rahmetinin delillerinden biridir.

Allah'ın, insanları karanlıklardan nura çıkaran hak kitaplar indirmesi ve onları doğru yola çağıran elçiler göndermiş olması da Rabbimiz'in rahmetinin tecellilerindendir. Allah hak kitabı Kuran'ı, insanlara doğruyu ve yanlışı bildiren bir nur kılmış, onunla insanlara herşeyi açıklamıştır. Rabbimiz, insanları sorumlu kıldığı her türlü ibadeti, inancı ve davranış şeklini apaçık ayetleriyle bizlere bildirmiştir.

Andolsun, Biz onlara bir Kitap getirdik; iman edecek bir topluluğa bir hidayet ve bir rahmet olmak üzere bir bilgiye dayanarak onu çeşitli biçimlerde açıkladık. (Araf Suresi, 52)

Allah Kuran'ı korumuş, tek bir harfinin dahi bozulmasına izin vermemiştir. Allah bu gerçeği ayetlerinde şöyle bildirir:

Hiç şüphesiz, zikri (Kuran'ı) Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten Biziz. (Hicr Suresi, 9)

Batıl, ona önünden de, ardından da gelemez. (Çünkü Kuran) Hüküm ve hikmet sahibi, çok övülen (Allah)'tan indirilmedir. (Fussilet Suresi, 42)

Kıyamete kadar korunacak ve geçerli olan, kusursuz ve eksiksiz bir yol göstericiye sahip olmak insanlar için büyük bir nimet ve kolaylıktır. Allah, Kuran'ın müminler için önemini bir ayetinde şöyle bildirir:

… Biz Kitabı sana, herşeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (Nahl Suresi, 89)

Allah, ayrıca tarih boyunca insanlara elçilerini de göndermiştir. Allah'ın seçtiği elçiler, çok güvenilir, takva sahibi, adaletli, güzel ahlaklı ve çok hayırlı kimselerdir. Elçiler yalnızca Allah'ın rızasını aramışlar, ölümü dahi göze alarak, insanları doğru olan yola çağırmak için hayatları boyunca mücadele vermişlerdir. Allah'ın elçilerinin bir başka özelliği de, çok şefkatli, müminlere çok düşkün, onları koruyup kollayan, ince düşünen, fedakar kimseler olmalarıdır. Allah'ın tarih boyunca seçtiği tüm elçilerin bu kadar güzel özelliklere sahip olmaları, Rabbimiz'in müminlere büyük bir lütfudur.

Allah'ın insanlara herşeyi açıkça bildirmiş olması, hak kitaplar ve güvenilir elçilerle, onları kolay olan bir yola çağırması Allah'ın insanlar üzerindeki rahmetinin ve koruyuculuğunun birer tecellisidir. Allah, tarih boyunca insanlara kolaylık sağlamış, isteklerini onlara en güzel aracılarla iletmiş, çağrısına uyanların velisi ve koruyucusu olacağını vadetmiş ve tüm bunların ardından onları sonsuz güzellikteki cennetiyle müjdelemiştir. Rahman ve Rahim olan Allah, dünyada da ahirette de insanlara rahmet eden, onları koruyan, nimetlendiren sonsuz şefkat sahibi olandır. Düşünen, akıl ve vicdan sahibi her insan, kendisine verdiği tüm bu nimetler için Allah'a en güzel şekilde şükreder ve Rabbimiz'e içten bir sevgi ve teslimiyetle bağlanır.

ALLAH SEVGİSİYLE GİDİLEN HER YOL GÜZELDİR

SUNUCU: Ne güzel. O enerjiniz hakikaten o zaman bile insanlara teselli vermiş. “Değerli Hocam, öncelikle derin saygılarımı sunarım. Hocam siz anlatımlarınızda samimiyetin önemi üzerinde çok duruyorsunuz. Benim sizden naçizane ricam; acaba bu konuya örnekler verebilir misiniz? Daha evvel bir örnek vermiştiniz ve o örnek bana çok yol gösterici olmuştu.” Mete Taşçı, Afyon’dan sormuş Hocam.

ADNAN OKTAR: Bakayım Mete’nin mektubuna. Hoşuna gitmiş Mete’nin maşaAllah, dikkatini çekmiş demek ki maşaAllah. Samimiyetten örnek; mesela akıl hastanesinden alalım örnek, konuşuyoruz. Samimi ise bir Müslüman, onun Allah tarafından özel yaratılmış bir mizansen olduğunu bilir, çünkü orada Allah bir sanat meydana getiriyor. Mesela akıl hastaları gösteriyor. Bağırıp çağıran insanlar gösteriyor. Eski somyalar gösteriyor. Allah istese çok mükemmel bir görüntü de gösterebilir ama o da ayrı bir sanattır. O ayrı bir detaydır, çünkü orada akıl hastasının sesine karşı sabırlı olacaksın. Anormal hareketlerine karşı sabırlı olacaksın. Oradaki tatsız, kirli ortama karşı sabırlı olacaksın. Yani bir nevi cehennem özelliği gibi özellik gösteriyor. Hepsine karşı sabırlı olmanın anlamı nedir? “Ya Rabbi” diyorsun “ben seni çok seviyorum”. “Her ne olursa olsun sana olan aşkımı, sevgimi, muhabbetimi asla bırakmam. Daha şiddetli olsa yine bırakmam. Daha da şiddetli olsa yine bırakmam", değil mi? "Canımı alsalar, malımı alsalar, vücudumu parçalasalar yine bırakmam" diyorsun. Bu nedir? Deli aşık demektir. İşte Allah bunu istiyor. Aşk olmadıktan sonra ne dünyanın anlamı vardır ne cennetin anlamı olur. Hiçbir yerin anlamı kalmaz Allah esirgesin. Aşığın gittiği her yer ona zevkli ve güzeldir. Yoksa cennete gider adam cennet köşküdür, sıkıntıdan perişan olabilir Allah göstermesin. Bu dünyadaki insanı götürüp koysa cennete, eğer bu kafa ile bu mantıkla gitse bizim bildiğimiz klasik o hırsla, orada da anormallik yapacaktır, orada da zulüm yapmaya kalkacaktır. Orada da insanları tersleyecektir, acı verecektir. Cennet bir nevi cehenneme dönüşür o zaman haşa, değil mi? İnsanlara azap verir. Allah aşkı ile cennet çok güzel. Allah’a karşı tutkuyla çok güzel. Cenneti güzelleştiren odur. Yoksa yani evle, bina ile, etle, kemikle insan mutlu olmaz. Allah aşkı ile mutlu olur insan. O yüzden insanlar bir türlü mutlu olamıyor. *(Adıyaman ASU TV, 30 Kasım 2009)*

Allah, günahlarından pişmanlık duyanların tevbelerini kabul eder, onları bağışlar

Allah, sonsuz bağışlayıcı olandır. Kuran'ın bir ayetinde Rabbimiz bu gerçeği bizlere **"Eğer Allah, insanları zulümleri nedeniyle sorguya çekecek olsaydı, onun üstünde (yeryüzünde) canlılardan hiçbir şey bırakmazdı; ancak onları adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir..."** (Nahl Suresi, 61) sözleriyle bildirmektedir.

Allah, şu anda siz bu kitabı okurken de, hem size hem de bütün insanlara bir süre tanımaktadır. Gerçekten iman edenler için bu çok hayırlı bir süredir. Allah'tan korkup sakınan her insan, en küçüğünden en büyüğüne kadar her günahı için Allah'a tevbe edip, O'nun bağışlamasını dileyebilir, günahlarını telafi etmeyi umabilir. İnsan tevbesinde samimi olduğu sürece Allah her günahı bağışlayandır. Allah'ın sonsuz bağışlayıcılığı, Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

> **"Eğer Allah'ın sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı ve Allah gerçekten tevbeleri kabul eden hüküm ve hikmet sahibi olmasaydı (ne yapardınız)?" (Nur Suresi, 10)**

Allah, sonsuz bağışlayıcı olduğundan insan için her zaman bir kurtuluş ümidi vardır. Tevbeleri kabul eden, fazl ve rahmet sahibi olan Rabbimiz, insanlara olan merhametinden dolayı onlara hayatları boyunca kurtuluş imkanı sağlamış, onlara tevbeleri kabul eden olduğunu bildirmiştir. Allah'ın tüm bu nimetlerine ve rahmetine rağmen, Allah'ı unutanlar, O'na muhtaç olduklarının farkında olmadan yaşayanlar, gerçekten gaflet içindedirler. Dünya hayatında Rabbimiz'in rahmetini, sevgisini ve nimetlerini gereği gibi takdir edememeleri, bu kimselerin ahirette cehennem azabıyla karşılık görmelerine neden olacaktır.

Allah Kendi yolunda olanların koruyucusu ve yardımcısıdır

Allah'a gönülden yönelen, O'nun yolunda olan her insan Rabbimiz'in kendisini koruduğuna, O'nun sıcak ve yakın takibine her an şahit olur. Allah, samimi olarak yapılan, haramdan sakınılan ve helale uygun olan her işte müminlerin yolunu açar; onlara kolaylık verir. Allah, Kuran'ın birçok ayetinde müminlere mutlaka yardım edeceğini, onları koruyacağını ve daima üstün konuma getireceğini vadetmektedir. Allah bu ayetlerden birinde şöyle buyurmaktadır:

> **... İman edenlere yardım etmek ise, Bizim üzerimizde bir haktır. (Rum Suresi, 47)**

Allah'ın her an yardımıyla desteklediği müminlere dair en güzel örneklerden biri Hz. Musa'nın hayatıdır. Hz. Musa, yaşadığı şehirden uzaklaştıktan sonra, Allah'a **"Rabbim, doğrusu bana indirdiğin her hayra muhtacım."** (Kasas Suresi, 24) diyerek dua etmiştir. Allah onun duasını kabul etmiş ve onu bir toplulukla karşılaştırmıştır. Bu şekilde Hz. Musa, güvenilir insanların yanında kalma ve çalışma imkanı bulmuştur.

Allah, Hz. Musa'ya peygamberlik verdikten sonra, Hz. Musa'nın isteği üzerine onu kardeşi Hz. Harun ile destekleyerek güçlendirmiştir. Firavun ve ordusunun Hz. Musa ve Hz. Harun'un peşlerine düştükleri sırada, Allah yine onlara yardım etmiştir. Allah, denizi yararak, Hz. Musa ve yanındakilere geçebilecekleri bir yol açmış, Firavun ve ordusunu ise suda boğmuştur. Allah Hz. Musa ve Hz. Harun'a olan yardımını Saffat Suresi'nde şöyle bildirir:

> **Andolsun, Biz Musa'ya ve Harun'a lütufta bulunduk. Onları ve kavimlerini o büyük üzüntüden kurtardık. Onlara yardım ettik, böylece üstün gelenler oldular. (Saffat Suresi, 114-116)**

Allah, Hz. Nuh'a da yardım etmiş, kavmine gelecek bir tufandan onu ve diğer inananları korumak için, Hz. Nuh'a bir gemi yapmasını vahyetmiştir. Allah, Hz. İsa'yı ise, çarmıha gerilerek öldürülmek üzereyken, Kendi Katına yükselterek

korumuştur. Allah, Hz. Yusuf'u zindandan kurtarmış, ona mevki ve makam nasip etmiştir. Rabbimiz, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'e de daima yardım etmiş, onun üzerindeki yükü hafifletmiştir. Allah, Kuran ayetleriyle Peygamberimiz (sav)'in velisi, koruyucusu ve yardımcısı olduğunu müjdeleyerek müminlerin kalplerine huzur ve güven duygusu vermiştir.

Allah'ın, iman edenlere olan yardımını müjdelediği ayetlerden bazıları şöyledir:

De ki: "Size bir kötülük isteyecek olsa sizi Allah'tan koruyacak, veya size bir rahmet isteyecek olsa (buna engel olacak) kimdir?" Onlar, kendileri için Allah'ın dışında ne bir veli, ne bir yardımcı bulamazlar. (Ahzab Suresi, 17)

Andolsun, (peygamber olarak) gönderilen kullarımıza (şu) sözümüz geçmiştir: Gerçekten onlar, muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır. Ve hiç şüphesiz; Bizim ordularımız, üstün gelecek olanlar onlardır. (Saffat Suresi, 171-173)

Ey iman edenler, eğer siz Allah'a (Allah adına İslam'a ve Müslümanlara) yardım ederseniz, O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sağlamlaştırır. (Muhammed Suresi, 7)

İnsan her anında Allah'a muhtaçtır. Hiçbir insanın, Allah'ın dışında bir yardımcısı yoktur. Herhangi bir sıkıntıyla karşılaştığında ona yardım ulaştırabilecek olan yalnızca Allah'tır. Allah, insanlara rahmet olarak, dünya hayatında karşılaşabilecekleri zorlukları giderebilmeleri için pek çok nimet yaratmıştır. İnsanın bu nimetlerden yararlanırken, bunları müstakil güç sahibi birer varlık olarak düşünmesi büyük bir hata olur. Çünkü gerçekte tüm bunları yaratan Allah'tır ve her biri ancak Allah'ın dilemesiyle insanlar için birer nimete ve rahmete dönüşmektedir. Sözgelimi hastalığı için doktordan yardım isteyen bir insana, gerçekte bu yardımı ulaştıracak olan yalnızca Allah'tır. Doktor ise ancak Allah'ın dilemesiyle insana şifa sağlayabilir. Aynı şekilde hakkını koruması için vekil olarak kendisine bir avukat tutan kimsenin de asıl vekili ancak Allah'tır. Avukat ancak Allah'ın dilemesiyle bir insanın hakkını koruyabilir ya da onun adına adaleti sağlayabilir. Gerçekte ise olayları en güzel şekilde sonuçlandıran ve insana nimetini ulaştıran yalnızca Allah'tır.

Her işinde daima Allah'a yönelip dönen, yalnızca Rabbimiz'i vekil edinen bir insanın tek dostu ve yardımcısı Allah'tır. Allah, müminlere dilediği yollardan yardımını ulaştırır. Bu gerçeklerin farkında olan bir insan, hiçbir zaman için insanlardan veya başka güçlerden medet ummaz. Tüm yardımın Allah'tan geldiğini bilir, herşeyi Allah'tan ister. Bir başarı kazandığında, üstün geldiğinde, yararına bir işle karşılaştığında hemen Allah'a yönelip şükreder, yardımından dolayı Allah'a minnet duyar. Hayatı boyunca Allah'ın yardımını ve desteğini gördüğü ve tüm bu olayları yaratanın Allah olduğunu bildiği için asıl olarak Rabbimiz'e minnet duyar ve O'na içten ve coşkulu bir sevgiyle bağlanır. Allah, insanların gerçek dostunun ve yardımcısının ancak Kendisi olduğunu Kuran'da şöyle hatırlatır:

... Bilmez misin ki Allah, gerçekten herşeye güç yetirendir. (Yine) Bilmez misin ki, gerçekten göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (Bakara Suresi, 106-107)

Allah dualara icabet edendir

İnsanın kendisine ait müstakil hiçbir gücü yoktur. Hayatının her anında, karşılaştığı her olayda Allah'ın gücüne, kendisine rahmet edip, lütfunu ve nimetini bağışlamasına, koruyup kollamasına muhtaçtır. Sonsuz merhamet sahibi olan Rabbimiz, insanlara, tüm dualarına ve her çağrılarına icabet edeceğini bildirerek onları yardımıyla müjdelemiştir:

Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağrıma cevap versinler ve Bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (Bakara Suresi, 186)

Rabbiniz dedi ki: "Bana dua edin, size icabet edeyim. Doğrusu Bana ibadet etmekten büyüklenen (müstekbir)ler; cehenneme boyun bükmüş kimseler olarak gireceklerdir. (Mümin Suresi, 60)

Yeryüzündeki herşeyin tek hakimi ve her insanın, her varlığın, maddi manevi herşeyin tek sahibi olan Allah'ın, insanın her isteğini duyması, aklından geçen herşeyi bilmesi ve dualarına icabet etmesi, insan için çok büyük bir nimet ve rahmettir.

İnsan, Allah'ın rızasına, helal ve haram sınırına uyarak, hiçbir kısıtlama olmaksızın Rabbimiz'den herşeyi isteyebilir. Allah, Kuran'da birçok peygamberin duasına yer vermiş ve Kendisi'nin bu dualara nasıl icabet ettiğini bildirmiştir:

Eyüp de; hani o Rabbine çağrıda bulunmuştu: "Şüphesiz bu dert (ve hastalık) beni sarıverdi. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın."

Böylece onun duasına icabet ettik. Kendisinden o derdi giderdik; ona Katımız'dan bir rahmet ve ibadet edenler için bir zikir olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir katını daha verdik. (Enbiya Suresi, 83-84)

Balık sahibi (Yunus'u da); hani o, kızmış vaziyette gitmişti ki; bundan dolayı kendisini sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı. (Balığın karnındaki) Karanlıklar içinde: "Senden başka İlah yoktur, Sen yücesin, gerçekten ben zulmedenlerden oldum" diye çağrıda bulunmuştu.

Bunun üzerine duasına icabet ettik ve onu üzüntüden kurtardık. İşte Biz, iman edenleri böyle kurtarırız. (Enbiya Suresi, 87-88)

Zekeriya da; hani Rabbine çağrıda bulunmuştu: "Rabbim, beni yalnız başıma bırakma, Sen mirasçıların en hayırlısısın."

Onun duasına icabet ettik, kendisine Yahya'yı armağan ettik, eşini de doğurmaya elverişli kıldık. Gerçekten onlar hayırlarda yarışırlardı, umarak ve korkarak Bize dua ederlerdi. Bize derin saygı gösterirlerdi. (Enbiya Suresi, 89-90)

Andolsun, Nuh Bize (dua edip) seslenmişti de, ne güzel icabet etmiştik. Onu ve ailesini, o büyük üzüntüden kurtarmıştık. Ve onun soyunu, (dünyada) onları da baki kıldık. (Saffat Suresi, 75-77)

Allah Neml Suresi'nde, sadece peygamberlerin değil, sıkıntı ve ihtiyaç içinde olan herkesin duasına icabet ettiğini bildirmektedir:

Ya da sıkıntı ve ihtiyaç içinde olana, Kendisi'ne dua ettiği zaman icabet eden, kötülüğü açıp gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Ne az öğüt-alıp düşünüyorsunuz. (Neml Suresi, 62)

Bir insanın, Allah'tan dilediği bir şeyin gerçekleştiğini görmesi, onun için büyük bir sevinç kaynağıdır. Allah'ın her an yanında olduğunu, kendisini gördüğünü, işittiğini, her düşüncesinden haberdar olduğunu bilmek, samimi olduğu sürece Allah'ın her işinde kendisine yardım edeceğini, her isteğini kabul edeceğini ümit etmek, bir müminin Allah'a olan sevgisini, teslimiyetini ve gönülden bağlılığını artırır.

Allah sonsuz adalet sahibidir

İnsan, hayatı boyunca birçok insanın adaletsiz tutumuna şahit olabilir. Kimi ticaretinde, kimi şahitliğinde, kimi de bir konu hakkında karar verirken adil davranmaz, kendi çıkarlarını korur veya adil davranmayı akıl edemez. Adalet, bir insanın üstün ahlak sahibi, dürüst ve samimi olduğunun en önemli göstergelerinden biridir. Toplumda çıkarlarının zedelenmesini dahi göze alarak adil ve hakkaniyetli davranan insanlara karşı sevgi ve saygı duyulur. Toplum içinde de bu yönleriyle bilinen insanlar, farklı görüşten olsalar da saygı görürler, hatta kahraman ilan edilirler.

Allah ise sonsuz adalet sahibidir. Allah her hükmünü adaletle verir. Bütün insanlar, tarih boyunca Allah Katında hak ettikleri karşılığı almışlardır ve bundan sonra da eksiksiz olarak alacaklardır. Her insan, Allah Katında yaptıklarının tam karşılığını bulur. Allah, adaletinin ahiret gününde nasıl kusursuzca tecelli edeceğini ayetlerinde şöyle bildirir:

Her insan grubunu imamlarıyla çağıracağımız gün, artık kimin kitabı sağ eline verilirse, onlar kitaplarını okuyacaklar ve onlar, bir 'hurma çekirdeğindeki iplikçik kadar' bile haksızlığa uğratılmazlar. (İsra Suresi, 71)

De ki: "Rabbimiz (kıyamet günü) bizi birarada toplayacak, sonra da hak ile aramızı ayıracaktır. O, (gerçek hükmünü vererek hak ile batılın arasını) açandır, (herşeyi hakkıyla) bilendir. (Sebe Suresi, 26)

Allah'ın adaletinden emin olmak ise insanın Allah'a sınırsız bir sevgi ve güvenle teslim olmasına vesile olur. Böyle bir insan hangi olayla karşılaşırsa karşılaşsın, Allah'ın adaletinin daima tecelli ettiğinden emin olur, Rabbimiz'in kendisi için yarattığı her olayı sevinçle karşılar.

MÜMİN, ALLAH'IN İMTİHANINDAN SEVİNÇ DUYAR

MUHABİR: Tavsiyeniz ne olur, bu yolda ilerlemek isteyen için?

ADNAN OKTAR: Çok samimi olmak, Allah'ı çok sevmek, Allah'tan çok korkmak, çok güçlü bir imana sahip olmak, Allah'ın imtihanından iftihar etmek, Allah imtihan ettiğinde sevinç duymak, hep kolaylık aramamak, en zorların arasındadır sevaplar, en çetin yerlerin içindedir sevaplar. Müslüman çetin ortamlardan, zorluklardan yılmayacak, bilakis rahmet olarak görecek onu. Eğer ondan kaçınırsa, imtihandan kaçınıyor demektir. Aşık, Allah'a olan aşkını, zorluklar içerisinde gösterir. Kolay içinde herkes yapar. *(CRT TV, Eylül 2008)*

ALLAH SEVGİSİ VE ALLAH KORKUSU BİRLİKTE OLMALIDIR

Bazı insanlar, din ahlakını yaşamak ve Allah'ın razı olacağı bir insan olmak için yalnızca Allah sevgisinin yeterli olduğunu zannederler. Ancak Allah Kuran'da, razı olduğu takva sahibi kullarının, Allah'ı çok sevmelerinin yanında, Kendisi'nden güçlerinin yettiği kadar korkup sakındıklarını bildirmektedir. Allah'ı tüm sıfatlarıyla tanıyan, O'nun büyüklüğünü gereği gibi takdir edebilen, akıl ve vicdan sahibi her insan, Allah'tan gücü yettiğince korkup sakınır. Allah, Kendisi'nden korkup sakınan kullarına doğru ile yanlışı birbirinden ayırt edebilme yeteneği verir; Allah'ın sınırlarına eksiksiz olarak uyması, daima vicdanına göre hareket etmesi için ona güç kazandırır. Allah, iman edenler üzerindeki bu nimetini Kuran'da şöyle bildirir:

> **Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakınırsanız, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir. (Enfal Suresi, 29)**

Örneğin, Allah'tan korkup sakınan bir kişi asla yalan söylemez. Çıkarları zedelense de, aksinde Allah'ın rızasını kazanamamaktan ve O'nun kendisine verebileceği karşılıktan korkup sakınır ve dürüst davranır. Bir anlık bir gaflet sonucunda yanlış bir şey söylese bile, hemen günahından dolayı Allah'a tevbe eder ve hatasını düzeltir. Bunun gibi, bir insanın, çok büyük bir ihtiyaç içindeyken bile, haram yollardan para kazanmaya asla yanaşmaması da, yine onun Allah korkusundandır.

Allah korkusu olmayan her insanın kendine göre bir sınırı vardır; o sınıra kadar dürüst ve doğru olsa bile, bir yerden sonra nefsine göre hareket eder. Allah'tan korkup sakınan bir insan ise, ne kadar zor durumda kalırsa kalsın, hiçbir zaman için Allah'ın razı olmayacağı bir yolu seçmez. Bir zorlukla karşılaştığında Allah'a dayanıp güvenir, kendisine bir çıkış yolu göstermesi için Rabbimiz'e dua eder ve tevekkül eder.

Allah kullarını seven, onlar için güzellik dileyen, onları bağışlayan, merhamet eden, onlara yardım eden ve karşılıksız olarak lütufta bulunandır. Müşrikler ve inkar edenler ise Allah'ın rahmetinden uzak tutulmuşlardır. Sonsuz adalet sahibi olan Rabbimiz, Kendisi'ne samimi bir kalple iman eden salih kullarını dünyada ve ahirette rahmetiyle ödüllendirecek, inkarda direten kimselere ise cehennem azabıyla azaplandıracaktır.

Rabbimiz'in sonsuz gücünü ve ahiretteki sonsuz azabı gereği gibi takdir edebilen bir insan, hayatının her anında, yaptığı her işte Allah'tan içi titreyerek korkar. Bu korkusundan dolayı Rabbimiz'in razı olmayacağı bir tavır içerisine girmekten titizlikle kaçınır. Ancak bir yandan da, Allah'a samimi bir sevgi ve sadakatle bağlanmış olmasından dolayı, Allah'ın, hatalarını bağışlayıp tevbelerini kabul edeceğini, Allah'ın rızasını kazanmak için gösterdiği ciddi çaba nedeniyle kendisini cennetiyle mükafatlandıracağını umar. Kuran'da iman edenlerin bu ahlakı şöyle bildirilmektedir:

> **Gerçek şu ki, Rablerinden gayb ile (O'nu görmedikleri halde) içleri titreyerek-korkanlara gelince; onlar için bir mağfiret (bağışlanma) ve büyük bir ecir vardır. (Mülk Suresi, 12)**

> **Ey iman edenler, Allah'tan nasıl korkup-sakınmak gerekiyorsa öylece korkup-sakının ve siz, ancak Müslüman olmaktan başka (bir din ve tutum üzerinde) ölmeyin. (Al-i İmran Suresi, 102)**

Allah'ı gerçekten seven her mümin, Allah'ın azabından, Allah'ın hoşnutluğunu ve sevgisini kaybetmekten büyük bir korku duyar ve bu nedenle hayatı boyunca çok ciddi ve samimi bir çaba içerisinde olur. Allah Kuran'da bu ahlakı yaşayan müminleri şöyle müjdelemektedir:

Kim de ahireti ister ve bir mümin olarak ciddi bir çaba göstererek ona çalışırsa, işte böylelerinin çabası şükre şayandır. (İsra Suresi, 19)

ALLAH KORKUSU
İMAN GÜZELLİĞİNİ GETİRİR

ADNAN OKTAR: Allah'tan korkmak demek, deli aşığın korkusu yani Allah'ı gücendirmekten çekinmek, Allah'ın rızasından mahrum kalmaktan korkmak. Aşık sevdiğini gücendirmekten çekinir, onun sevgisinin yok olmasından çekinir, budur Allah korkusu. Yoksa başka bir anlamı yoktur. Mesela cehenneme gider, ateşte yanar tamam, ama asıl onu rahatsız eden aşkını ifade edememesidir Allah'a. Yani aşığın ihtiyacını Allah aşığa böyle bildiriyor. Allah'tan korkarsa insan Allah'ın emirlerine çok titiz oluyor, O'nu çok seviyor, saygılı oluyor. Mesela egoist olmuyor, bencil olmuyor, şefkatli oluyor, koruyucu oluyor, nefsine düşkün olmuyor. Çıkarlarının peşinde olmaz, affedici olur, Allah'tan korkup affedici oluyor. Mesela af, sevgiyi devam ettiren bir güçtür. Merhamet, sevgiyi devam ettiren bir güçtür. Mesela koruyup kollarsın, yemesine içmesine dikkat edersin, sporuna dikkat edersin sevdiğinin Allah rızası için. İşte bu, o Allah aşkının bir tecellisi olur. Yoksa Allah'tan korkmazsa şahıs egoist, bencil olur, sırf kendini düşünür, affetmez, çıkarları çatıştığında sert davranabilir. Mesela kuşkucudur, fedakar değildir, cömert olmaz, gerektiğinde Allah için canını ortaya koyamaz. Yani birçok olumsuz negatif fiil üzerine yığılmış olur. **Ama Allah korkusunda her türlü güzellik üzerine gelir, yani sevgiyi sağlayan, güzelliği sağlayan her türlü güzellik Allah korkusunun üstüne tam anlamıyla oturmuş olur.** *(Ekin TV, 2 Mart 2009)*

ADNAN OKTAR: Allah aşkındaki bütün güzellikleri, detayları hep Allah korkusu verir. Mesela sabırlı olmak Allah korkusundan kaynaklanır, fedakarlık, cesaret, sevecenlik, bütün güzel huyların kökeninde hep Allah korkusu vardır ve aklın da kökeninde Allah korkusu vardır. Yani Allah'tan korktuğu için insanların akılları açılır yoksa akıl kapanır insanın, aklı dumura uğrar. Allah korkusu aklı açar, Allah aşkını alevlendirir, göklere çıkartır inşaAllah, sonsuza doğru açar Allah sevgisini, çok büyük bir nimettir ve cennetin de şiddetli sevilmesine, Allah'ın şiddetle sevilmesine vesile olur. Yani insan ne kadar Allah'tan korkuyorsa, o kadar şiddetle Allah'ı sever o kadar âşık ruhu ruhuna dolar. Allah'tan korkmadı mı, basireti kapanır, feraseti kapanır, yardımseverliği, affediciliği, dengeli oluşu, her şeyi bozulmaya başlar Allah esirgesin, yahut tamamen bozulur. *(Kaçkar TV, 12 Mart 2009)*

ALLAH'I SEVEN, PEYGAMBERLERİ VE MÜMİNLERİ DE SEVER

İman edenler, Allah'a olan güçlü sevgileri ve samimi bağlılıkları nedeniyle, Allah'ın yarattığı varlıkları da çok sever, bunların her birinde Allah'ın sıfatlarının tecellilerini görürler. Kuran'ın **"Sizin dostunuz (veliniz), ancak Allah, O'nun elçisi, rüku' ediciler olarak namaz kılan ve zekatı veren müminlerdir."** (Maide Suresi, 55) ayetiyle bildirildiği gibi, iman edenler, Allah'ın insanlara doğru yolu göstermeleri için gönderdiği peygamberlere ve salih müminlere karşı da derin bir sevgi beslerler. Peygamberler, Allah'ın tüm insanlar için örnek kıldığı, derin bir imana sahip olan, üstün ahlaklı kimselerdir. Allah'ın **"Andolsun, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resulünde güzel bir örnek vardır."** (Ahzab Suresi, 21) ayetiyle haber verdiği gibi, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in hayatında ve ahlakında iman edenler için güzel örnekler ve hikmetler vardır. Peygamberimiz (sav)'in Allah'a olan derin bağlılığı, takvası, sabrı, müşfikliği, aklı, cesareti, temizliği, merhameti, sadakati, şevki ve daha birçok güzel özelliği, tüm Müslümanlara örnek olmuştur.

Peygamber Efendimiz (sav), Allah'a ve peygambere karşı duyulan sevginin önemini bizlere şöyle hatırlatmıştır:

> Resulullah (sav) buyuruyor ki: "Allah-u Teala'yı ve Resulü'nü herşeyinden çok sevmeyenin imanı sağlam değildir." İman nedir? diye sorduklarında: "Allah ve Resulü, senin için başka herşeyden daha sevimli olmaktır." buyurdu. Yine buyurdu ki: "Kul, Allah ve Resulü'nü, çoluk çocuğundan, malından ve bütün mahlukattan çok sevmedikçe mümin olmaz."
>
> Hz. Enes'in rivayetine göre, Resulullah (sav) buyurmuştur ki; "Üç haslet bir kimsede bulunsa o kimse imanın lezzetini bulur. Birincisi, Allah ve Resulü o kimseye herşeyden daha sevgili olmak. İkincisi, başkasına muhabbetinde de Allah için sevmek. Üçüncüsü de küfre dönmeyi ateşe atılacakmış gibi kerih görmektir." [1]

Allah'ın tüm elçileri ve peygamberleri, Allah Katında seçkin kılınmış, Rabbimiz'in rızasını kazanmış üstün ahlaklı insanlardır. Allah, Kuran'da peygamberlerin güzel ahlaklarına dair örnekler vermiş ve onlardan övgüyle söz etmiştir. Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav), Hz. Musa (as), Hz. İsa (as), Hz. İbrahim (as), Hz. Harun (as), Hz. Yahya (as), Hz. Yusuf (as), Hz. Yunus (as), Hz. Yakup (as), Hz. İsmail (as), Hz. Süleyman (as), Hz. Davud (as) ve diğer tüm peygamberler ve elçiler, Allah'a olan samimi imanları, saygı dolu korkuları, takvaları ve güzel ahlaklarıyla insanlara örnek olmuşlardır. Kuran'ı rehber edinerek elçileri bu üstün özellikleriyle tanıyan tüm müminler, onların ahlakına ulaşabilmek, onlar gibi Allah'ın dostluğunu kazanabilmek ve cennette onlarla birlikte olabilmek için hayırlarda yarışır ve ciddi bir çaba gösterirler. Müminlerin peygamberlere karşı duydukları bu derin sevgi, onların sevgi anlayışlarını da ortaya koymaktadır. İman edenlerin bir başkasına duydukları sevgi, tümüyle o kişinin imanından, güzel ahlakından ve takvasından kaynaklanmaktadır. Bir insanın bu özelliklerini bilmek, o kişiyle hiç görüşülmese dahi, ona karşı derin ve coşkulu bir sevgi duyulmasına neden olur.

İman edenler hiç görmemiş, tanışmamış ve yanlarında bulunmamış olsalar da, Allah'ın elçilerine karşı böyle içli bir sevgi, saygı ve bağlılık hissi duyarlar. Allah'ın, onları tüm inananlara bir rahmet olarak göndermiş ve pek çok Kuran ayetinde onlardan sevgi ve övgüyle bahsetmiş olması, iman edenlerin elçilere olan sevgilerinin coşkusunu daha da artırır. İman edenler, peygamberlerden ve elçilerden her zaman saygı, sevgi ve övgüyle bahseder, onları daima kendilerinden önde ve üstün tutarlar. Her fırsatta, onların Allah'a olan teslimiyetlerini, yakınlıklarını, sevgilerini, güzel ahlak özelliklerini tüm insanlara anlatır ve onları da elçilerin yoluna uymaya çağırırlar.

Allah Kuran'da iman edenlerin elçilere olan bu sevgilerine dikkat çekmiş ve Peygamberimiz (sav)'in, müminler için, kendi nefislerinden daha önde olduğunu bildirmiştir:

Peygamber, müminler için kendi nefislerinden daha evladır... (Ahzap Suresi, 6)

Allah Kuran'ın pek çok ayetinde peygamberlerin güzel ahlakına ve üstün özelliklerine yer vermiştir. Peygamberlerin sevgi ve övgü ile selamlandığı bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Sonra gelenler arasında ona (hayırlı ve şerefli bir isim) bıraktık. İbrahim'e selam olsun. Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. Şüphesiz o, Bizim mümin olan kullarımızdandır. Biz ona, salihlerden bir peygamber olarak İshak'ı da müjdeledik. Ona ve İshak'a bereketler verdik. İkisinin soyundan, ihsanda bulunan (muhsin olan) da var, açıkça kendi nefsine zulmeden de. (Saffat Suresi, 108-113)

Sonra gelenler arasında da ikisine (hayırlı ve şerefli bir isim) bıraktık. Musa'ya ve Harun'a selam olsun. Şüphesiz Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. Şüphesiz ikisi, Bizim mümin olan kullarımızdandırlar. (Saffat Suresi, 119-122)

Gerçekten İlyas da, gönderilmiş (peygamber)lerdendi... (Saffat Suresi, 123)

Sonra gelenler arasında ona (hayırlı ve şerefli bir isim) bıraktık. İlyas'a selam olsun. Şüphesiz Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. Şüphesiz o, Bizim mümin olan kullarımızdandı. (Saffat Suresi, 129-132)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz.

Zekeriya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da (hidayete eriştirdik.) Onların hepsi salihlerdendir.

İsmail'i, Elyasa'yı, Yunus'u ve Lut'u da (hidayete eriştirdik). Onların hepsini alemlere üstün kıldık.

Babalarından, soylarından ve kardeşlerinden, kimini (bunlara kattık); onları da seçtik ve dosdoğru yola yöneltip-ilettik. (Enam Suresi, 84-87)

Allah Kuran'da peygamberlerimizi şöyle selamlamaktadır:

Gönderilmiş (peygamber)lere selam olsun. Ve alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. (Saffat Suresi, 181-182)

Peygamberler, Allah'ın en sevdiği, Kendisi'ne en yakın dost kıldığı, en salih müminlerdendir. Allah'ın en sevdikleri, müminlerin de en sevdikleridir. Dolayısıyla müminler de peygamberlerimize olan sevgilerini, onları Allah'ın Kuran'da selamladığı gibi, sevgiyle överek ve anarak göstermeli, onların yoluna ve ahlaklarına tam olarak uymak için çalışmalıdırlar.

Allah'ı seven, Allah'ın dostu olan müminleri de sever

Allah'ın sevdikleri, müminlerin de sevdiğidir; Allah'a dost olan, müminlere de dosttur; Allah kimden razı ise, müminler de ondan razıdır; Allah'ı seven, Allah'ın sevdiği kullarını da sever. Allah yolunda olan salih müminler, Allah'ın en sevdiği kullarındandırlar. Bu nedenle müminler birbirlerini çok severler ve birbirlerine çok düşkündürler. Kuran'ın birçok ayetinde müminlerin birbirlerine olan sevgilerinden, bağlılıklarından, merhametlerinden ve düşkünlüklerinden bahsedilmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini Bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (Kehf Suresi, 28)

Şüphesiz Allah, Kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever. (Saf Suresi, 4)

Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzenizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (Al-i İmran Suresi, 103)

PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SEVGİYİ TAVSİYE EDEN SÖZLERİ

Mikdam İbnu Mâdikerib (radıyallâhu anh) şöyle anlatıyor:

"Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Biriniz kardeşinin ahlakını (Allah için) seviyorsa bunu kendisine söylesin." [2]

Atâ el-Horasânî anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Musâfaha edin ki, kalblerdeki kin gitsin, hediyeleşin ki birbirinize sevgi doğsun ve aradaki düşmanlık bitsin." [3]

"Hediyeleşin, birbirinizi sevin, "Birbirinize yiyecek hediye edin. Bu, rızkınızda genişlik hasıl eder." [4]

"Allah Katında en sevimliniz dostluk kuran ve kendisiyle dostluk kurulanlarınızdır. Allah nezdinde en sevimsiziniz de kovuculukta gezenler, arkadaşlar arasını açanlardır." [5]

"iki kardeş (iki arkadaş) iki el gibidir, biri ötekini yıkar." [6]

"Birbirinize sırt çevirmeyiniz. Birbirinize kin tutmayınız. Birbirinizi kıskanmayınız. Birbirinizle dostluğunuzu kesmeyiniz. Ey Allah'ın kulları kardeş olunuz." [7]

"Size vermekte olduğu nimetlerinden ötürü Allah'ı sevin, beni de Allah beni sevdiği için seviniz." [8]

"Allah için mütevazi olanı Allah yüceltir. Böbürleneni Allah alçaltır. Allah'ı çok ananı Allah sever." [9]

ALLAH RIZASI İÇİN SEVMEK

Dünya hayatındaki tek amaçları Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini kazanmak olan ve Allah'a gönülden teslim olan müminler tüm hayatlarını Allah için yaşarlar. Kuran'ın **"De ki: "Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah'ındır."** (Enam Suresi, 162) ayetiyle bildirildiği gibi, yaptıkları her işte, gösterdikleri her tavırda Allah'ın rızasını kazanmayı hedeflerler. Sahip oldukları herşeyi Allah'ın rızasını ve hoşnutluğunu kazanmaya adayan müminlerin sevgileri de yine ancak Allah içindir. Allah'ı tüm sıfatlarıyla tanıyan, O'nun gücüne ve büyüklüğüne her an şahit olan, Rabbimiz'in rahmetini, sevgisini ve şefkatini tüm yaşamı boyunca her an hisseden bir müminin Allah sevgisi, hiçbir sevgiyle kıyaslanmayacak kadar güçlüdür. Allah Bakara Suresi'nde müminlerin Kendisi'ne olan güçlü sevgileri ile, müşriklerin çarpık sevgi anlayışları arasındaki farkı şöyle bildirmektedir:

> **İnsanlar içinde, Allah'tan başkasını 'eş ve ortak' tutanlar vardır ki, onlar (bunları), Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin ise Allah'a olan sevgileri daha güçlüdür... (Bakara Suresi, 165)**

Ayette bildirildiği gibi, insanların bir kısmı Allah'a ortak koşmakta ve diğer varlıkları Allah'ı severcesine sevmektedirler (Allah'ı tenzih ederiz). Müminler ise, hiçbir insanın, maddenin ya da canlının gerçekte kendine ait bir gücü ya da güzelliği olmadığını bilirler. Bunların hepsini, sahip oldukları tüm özelliklerle birlikte yoktan yaratan ancak Allah'tır. Hiçbir canlı kendi güzelliğini tasarlayıp meydana getiremez. Bir insanın yüzündeki güzelliği ya da bir hayvanın sahip olduğu sevimliliği belli bir ömürle yaratan ve ecelleri geldiğinde hepsini yok edecek olan Allah'tır; her güzellik yalnızca Allah'ın hakimiyetindedir. İşte bu nedenle mümin, karşılaştığı tüm güzellikleri, insanları, hayvanları, doğayı Allah'ın yarattığını bilerek sever. Dolayısıyla asıl sevgisi, tüm bu güzellikleri ona veren ve herşeyin sahibi olan Allah'a yöneliktir.

Peygamber Efendimiz (sav) de müminlere, birbirlerine duydukları sevginin Allah rızası için olması gerektiğini hatırlatmıştır:

> Hz. Ebû Zerr (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Amellerin en faziletlisi Allah için sevmek, Allah için buğzetmektir." [10]
>
> "İman bağlarının en sağlamı Allah için dostluk, Allah için düşmanlık, Allah için sevgi, Allah için nefrettir."[11]

Allah'a ortak koşan biri ise, bir insanın güzelliğini överken, bu güzelliğin o kişiye ait olduğunu sanır. Bu, bir resim sergisini gezen ve beğendiği bir tablonun güzelliğinin o tabloya ait olduğunu sanarak, o tabloyu öven insanın durumuna benzer. Oysa, asıl övülmesi gereken tabloyu yapan ressamdır. Dolayısıyla, bir insan beğendiği bir güzellikle karşılaştığında, hoşuna giden bir ses duyduğunda, bir yiyecekten zevk aldığında, hemen bu güzellikleri yaratan Rabbimiz'i düşünmeli; sevgisini, hoşnutluğunu ve şükrünü O'na yöneltmelidir. Allah'a şirk koşmadan iman edenler, sahip oldukları herşeyi Allah'a borçlu olduklarını bildikleri için Allah'a çok güçlü bir sevgiyle bağlıdırlar.

Allah, Kuran'da Hz. İbrahim'in müşrik olan kavmine şöyle seslendiğini bildirir:

> **(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (Ankebut Suresi, 25)**

Ayette bildirildiği gibi, Allah'a ortak koşanların dünya hayatında birbirlerine duydukları bağlılık, ahirette büyük bir nefrete dönüşür. Bunun sebebi, Allah'ı unutarak birbirlerini hayatlarının en büyük amacı haline getirmeleridir. Allah

bunun karşılığında, bu insanların şirk içindeki sevgi ve bağlılıklarını, ahirette sonsuza kadar sürecek bir kin ve nefrete çevirmektedir.

Kuran'da, dünya hayatına ait metaları ya da insanların sevgisini kazanmayı, Allah'ın hoşnutluğundan daha öncelikli gören insanlar şöyle uyarılmaktadır:

> **De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kar getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda çaba harcamaktan daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (Tevbe Suresi, 24)**

İman edenler, dünya hayatının tüm bu süslerinin Allah'a ait olduğunu bilir ve bunları ancak Allah'ın tecellileri olarak severler. Örneğin, müminlerde Allah'ın beğendiği güzel ahlak tecelli ettiği için en fazla sevgi, yakınlık ve dostluğu müminlere karşı duyarlar. Bu sevgi, soy, ırk gibi yakınlıklara ya da herhangi bir çıkara dayalı değildir. Paranın, makamın, kültürün ya da maddi değerlerin de hiçbir önemi yoktur. Allah, müminler arasındaki bu sevgiyi Kuran'da şöyle bildirmektedir:

> **Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret eden (mümin)leri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (Haşr Suresi, 9)**

Ayette bildirildiği gibi, müminler, iman eden herkesi öz kardeşleri gibi kabul ederler. Bir başka müminin iyiliğini, rahatını sağlamak için hiçbir fedakarlıktan kaçınmazlar. Müminlerin bu sevgi anlayışı ise ancak imanın ve Kuran ahlakının yaşanması ile kazanılabilmektedir.

Peygamber Efendimiz (sav) sevginin önemini ve gerçek sevgiyi yaşayan müminlerin üstünlüklerini bir hadisinde şöyle belirtmiştir:

> Hz. Ömer (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Allah'ın kulları arasında bir grup var ki, onlar ne peygamberlerdir ne de şehidlerdir. Üstelik kıyamet günü Allah indindeki makamlarının yüceliği sebebiyle peygamberler de, şehidler de onlara gıpta ederler. "Orada bulunanlar sordu: "Ey Allah'ın Resulü! Onlar kim, bize haber ver!" "Onlar aralarında ne kan bağı ne de birbirlerine bağışladıkları bir mal olmadığı halde, Allah'ın adına birbirlerini sevenlerdir. Allah'a yemin ederim, onların yüzleri mutlaka nurdur. Onlar bir nur üzeredirler. Halk korkarken, onlar korkmazlar. İnsanlar üzülürken, onlar üzülmezler. [12]

Sevgi gibi büyük bir nimeti müminlere bahşeden ise Rabbimiz olan Allah'tır. Allah Hz. Yahya (as)'a Kendi Katından bir sevgi duyarlılığı verdiğini şöyle bildirmektedir:

> **(Çocuğun doğup büyümesinden sonra ona dedik ki:) "Ey Yahya, Kitabı kuvvetle tut." Daha çocuk iken ona hikmet verdik. Katımız'dan ona bir sevgi duyarlılığı ve temizlik (de verdik). O, çok takva sahibi biriydi. (Meryem Suresi, 12-13)**

Bir başka ayette ise Allah, iman edip salih amellerde bulunanlara Kendi Katından bir sevgi bahşedeceğini haber vermiştir:

> **İman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise, Rahman (olan Allah), onlar için bir sevgi kılacaktır. (Meryem Suresi, 96)**

Burada çok önemli bir konunun daha üzerinde durmak gerekir. Allah'ın rızasına göre seven bir insan, en güzel ahlaklı, Allah'a en bağlı, en takva olan kimseyi herkesten çok sever. Bu nedenle Peygamberimiz (sav) bütün müminler için en sevgili, en yakın dosttur.

KURAN AHLAKINI YAŞAMAYAN İNSANLARIN SAHTE AŞKLARI

ADNAN OKTAR: "Allah'ın benim için takdir ettiği mükemmel kaderi yaşadığımı daha çok düşünüyorum. Böylece içim her zaman rahat oluyor." Doğru. "Hocam hiç beklemediğimiz olağanüstü bir olay olsa ve bunun sonuçları bize zahiren zarar veriyor gibi gözükse, burada da yine kadere teslim tavrımızı nasıl koruyabiliriz?" Zaten bunun güzelliği, tadı oradadır. Bir yönüyle yani. Hepsi boydan boya güzeldir ama burada daha bir güzelleşmiş demektir. Mesela Resulullah (sav)'in zamanında, ayet var Kuran'da, iki taraftan sıkıştırıyorlar. Mesela bir bu taraftan bir o taraftan. Düşmanın arasında kalıyorlar. Bir kısmı diyorlar ki –haşa- Allah hakkında zanlarda bulunuyor, birincisi bir kere Allah -haşa- var mı yok mu diye, sıkıştığında. İşte imtihan budur. Görüyor musunuz Cenab-ı Allah'ın imtihanını. Daha önce iman ediyor. Ama sıkıştığında Allah hakkında zanlarda bulunuyor. Kimi de diyor Allah'ın Resulü hakkında zanlarda bulunuyor diyor. Yani, bizi aldattı mı acaba –haşa-, bize yalan mı söyledi acaba gibi zanlarda bulunuyorlar. Bir kısım müminler de ne diyorlar –şeytandan Allah'a sığınırım- Allah'ın ve Resulu'nun bize vaadettiğidir bu diyorlar ve imanları artıyor. İşte makbul olan budur. **İşte elmasla kömür orada ayrılıyor. Demek ki insan ateşle imtihan olur. Altını da alırsın, ham altını, ateşin içine koyuyorsun, gümüş de öyledir. O ecarif (kötü, pis) kısmı ateşte üst tarafa çıkar, o köpük ve berbat olan kısım. Onu bir atarsın. Tertemiz altın kalır altında. İşte Allah insanları böyle, ateşle imtihan eder, zorla imtihan eder. Kaliteli, aklı başında, yiğit, dürüst, samimi insanlar asla etkilenmezler, sürekli Allah'a sadakatlerini devam ettirirler.** Allah'a sürekli hüsnü zan edilir. Allah'a bir kere inanılır. Bir kere dost olunur. Bir kere aşkla, delicesine sevilir ve bir daha sonsuza kadar bırakılmaz. Her ne olursa, olsun. Kolun kopar, ayağın kopar, öbür ayağın kopar, gözünü çıkarırlar, burnunu koparırlar hala aşkla "Allah" dersin. İman budur. Allah sevgisi budur. Bunun dışındakiler iman olmaz. İnşaAllah. Seviyorsa tam bağlıdır. Mesela bunu insan hayatında da görüyoruz. Mesela diyorlar ki ölüyorum, bayılıyorum diyor evleniyorlar. İşte aşk bu diyorlar, bayıldım... Adam diyor ki ben iflas ettim diyor. Aman, olay tamamen tersine dönüyor. Bir anda aşkı köşke dönüşüyor. Haydi bana müsaade diyor. Bir başkasının gösterdiği mesela köşk, möşk varsa o tarafa doğru gidiyor. Bakın işte bu bir vicdansızlıktır. **İnsan sevdiğini, ölümüne bırakmaz, ölümüne. Asla.** Mesela benim sevdiğim birisi olacak da, ben onu bırakacağım? Asla. En şiddetli zor olsa bile bırakılmaz, en şiddetli. Yeri göğü inletirsin Allah diye yine bırakmazsın. İnşaAllah. Aksi kalleşliktir, vefasızlıktır. Değil onu, mesela kadıncağız, kızcağızı makyajsız görüyor bitiyor adam için. Yani o kadar basit. Mesela grip, nezle oluyor onun bitap, bitkin halini görüyor o da bitiyor, yetiyor. Mesela doğum yapıyor, doğum onu çökertiyor, değişiyor doğumdan dolayı. Doğumdan sonra boşanmalar çok fazladır dikkat ederseniz. Yetiyor tabi, mesela bakın boşanmalara dikkat edin hep doğum sonrasıdır veya kaza sonrası. Mesela yüzüne birşey oluyor. Kardeşim nasıl vicdan bu, insan bırakır mı? O senin parçan. Allah sana onu emanet vermiş. Değil mi? Sonsuza kadar bırakılmaz. Zaten cennette en güzel şekliyle senin yanına gelecek. Zaten bir insan kaç yıl güzel kalabilir, bir kadın. Zaten yaşlanacak o. Yaşlılığın güzelliği gelecek yani o anlamda kadınsı vasfı gidecek, değil mi o insani güzelliği gelecek. Ve o haliyle onu seveceksin. Aksi zulümdür. O da Allah'ın bir kulu. Yani sana 24 saat böyle çivi gibi dümdüz nasıl dursun o çocuk. İnsan o yani. Affetmiyorlar öyle birşeyi. İşte bu vefasızlıktır. **Allah aşkıyla seven onu her halükarda sever. Çünkü derin bir sevgidir Allah aşkı. Yani bitmek tükenmek bilmeyen bir sevgi vardır. Her ne olursa olsun. Mesela eli yüzü yanar daha da şefkatle seversin. Kolu kopar daha şefkatle seversin. Dikkat edin mesela yaralanmalarda sakatlanmalarda falan mutlaka boşuyorlar. Bu nasıl vicdandır, insan nasıl kıyar buna?** Mesela bir yolda insan rastlasa, 20 yılını vermişsin, 10 yılını vermişsin, insanın içi parçalanır. Olacak iş mi? Tahayyül dahi edemiyorum yani. Çok korkunç birşey. İşte bu ancak Allah sevgisi, Allah korkusu ve derin imanla oluşabilecek birşeydir... Tutkuda aşkta böyle şey olmaz. Deli aşık bunları düşünmez. Şunun bunun hesabını yapmaz. Sadece Allah'ın tecellisi olarak aşkla sever ve asla da bırakmaz, asla. Ölümüne bırakılmaz. Anlatıyorlar mesela bakıyorum, keşke bilseler

aşkı. Keşke tutkuyu bilse. Ama üslubundan anlıyorum bilmediğini. Yani yazının içeriğinden anlaşılıyor. Çünkü Allah'tan hiç bahsetmiyor. Allah'tan bahsetmeden nasıl aşkı yaşıyorsun sen, tutkuyu yaşıyorsun. **İşte mesela görüyor, adamın altında Jaguar araba var. Aşağı iniyor böyle Clark Gable gibi. Cebi dolar dolu falan. Diyor işte gönlünde fırtınalar koptuğunu, perişan olduğunu, bir anda işte şehir akımına kapılmış gibi çarpıldığını falan söylüyor. Sonra adam bir trafik kazası yapıyor, araba bir gidiyor, eli yüzü bir yaralanıyor adamın. Aşkı adamın, köşkü anında yerle bir, uçuyor. Yani çünkü sahte aşk o.** Allah aşkında, Allah tutkusunda bu daha da coşar. Mesela insanın eşinin sakatlandığını düşün yani kolu kopsa... İnsan kat kat, onu deli gibi sever. Çünkü acıma da devreye girmiş oluyor. Şefkat hakim olmuş oluyor. *(Çay TV, 1 Ekim 2009)*

Gerçek sevgi Kuran ahlakı ile birlikte yaşanır

Allah'a gönülden bağlanan ve Allah'ı çok seven bir insan, O'nun yarattığı tüm güzelliklere karşı kalbinde bir sevgi hisseder; bir çiçek, kelebek, kuş, kedi ya da güzel bir manzara böyle bir kişinin içinde büyük bir heyecan uyandırır. Aynı şekilde güzel huylu, güzel yüzlü bir insan da kalpte samimi bir hayranlık oluşturur. Çünkü insanın tüm bu gördükleri Allah'ın tecellileridir. Allah'a duyulan coşkulu sevgi, O'nun sonsuz güzelliğinin, sanatının, aklının ve gücünün tecelli ettiği herşeye karşı insan ruhunda doğal bir sevgi ve muhabbet meydana getirir. Bu nedenle Allah'a gönülden bağlanan insanlar, gerçek sevgiyi yaşayabilen yegane kişilerdir.

Kuran ahlakı ise gerçek sevginin temelini oluşturur. Bir insanı ahlakıyla, kişiliğiyle ve sahip olduğu tüm özellikleriyle derin bir sevgiyle sevmek, ancak kişinin Kuran'a uymasıyla mümkün olabilir. Çünkü Kuran'a uyan bir insan, Allah'ın beğendiği ahlakı yaşamakla, pek çok sevilecek güzel özellik kazanmış olur. Allah'ın **"... Sürekli olan salih davranışlar, Rabbinin Katında sevap bakımından daha hayırlı, varılacak sonuç bakımından da daha hayırlıdır."** (Meryem Suresi, 76) hükmünü bilerek tüm bu güzel ahlak özelliklerinde bir ömür boyunca sabır ve kararlılık gösterir; vefa, sadakat, saygı, sevgi, alçakgönüllülük, fedakarlık, dürüstlük, hoşgörü, bağışlayıcılık, merhamet, yumuşak huyluluk, cesaret, kararlılık gibi özellikler ancak Allah korkusunun ve Kuran ahlakının yaşanmasıyla süreklilik kazanabilir. Bu süreklilik, müminin sevgide de bir ömür boyunca sabır ve kararlılık göstermesini sağlar. Sevginin temeli iman, Allah korkusu ve Kuran ahlakına dayandığı ve Allah rızası için sevdiği için müminin sevgisi çok güçlü ve derindir. İman edenlerle yaşadığı dostluğun, ahirette sonsuza dek süreceğini bilmesi de sevgiyi güçlü ve daimi kılan bir başka nedendir.

Kuran'a uyan bir insanın yaşadığı bu üstün ahlak onu hem Allah Katında hem de müminlerin gözünde çok değerli bir varlık haline getirir. Kuran'a uyan, takva sahibi bir mümin herşeyden önce Allah'ın sevgisini ve rızasını kazanacağını umar. Allah sevdiği kulunu, diğer müminlere de sevdirir, ona Kendi Katından bir nur, güzellik verir ve insanların kalplerinin ısınmasını sağlayacak özellikler kazandırır.

SABIR, ALLAH SEVGİSİNİN TECELLİLERİNDEN BİRİDİR

ADNAN OKTAR: MaşaAllah, genelde insanlar dinin açıklamalarını normal ahlaki açıklamalar olarak sade bir konu olarak zannediyorlar ve çok üstünde durmadıkları bazı yönleri oluyor. Halbuki dinin içinde birçok sır vardır. Mesela bunlardan bir tanesi de sabırdır. **Sabır sayesinde insanlar tahmin edemeyecekleri derecede konforlu ve güzel yaşarlar. Gerçek sevginin önündeki engelleri sabır tamamen kaldırır.** Eğer sabır olmasa insan çok hassas bir varlıktır, yani 15 dakika içerisinde dostluğu bitirir, yarım saat bile sürmez, bir konuşmasına aklı takılır, bir ilgisizliğine aklı takılabilir, herhangi bir konudaki cevap şekline aklı takılabilir. Onu bitirmek için o yeterli olur ki daha da vahim oluyor onlar için tabii teşhisler, yani akla hayale gelmedik teşhis koyabiliyorlar. Makul bir şeyi çok ters anlayabilir veyahut hakikaten ters bir tavır koyabilir karşıdaki şahıs ama bir kereliğine yapacaktır veya iki kere yapacaktır ama gerçekten sevgiye açık bir insandır, onu bir kalemde insan kaybedebilir. Bu sebeple de insanlar arasında sevgi bağını muntazam devam ettirme imkanı hemen hemen hiç yok gibidir, çok çok nadir insanda görülür yani dünyada büyük bölümü insanların bu dertle muzdariptir. Sorsanız işte -dün de söylemiştim- bir arkadaşım var der, iki arkadaşım var der o kadar. Gerçek sevginin oluşması için bir kere keskin dikkat gerekir çünkü insan çok akıllı olmazsa, çok keskin dikkate sahip olmazsa, insanı da iyi tanıyamazsa karşısındaki insanı, onunla farkında olmadan sürekli çatışır ve farkına varmadan ona itici olacak tavırları yapmaya başlar. Mesela cahillik insanda çok olumsuz etki yapar ama aklı başında bir insan cahillikten kaçınır ve kendini eğitir, bilgisini artırır. Ama insanlar cahilliği önemli görmüyorlar. Halbuki cahillik insana çok olumsuz etki yapar, mesela akılsızlık çok olumsuz etki yapar ama insan seviyorsa cahilliğini eğitilebileceğini bilir. Mühim olan sevmeye karar vermektir. Eğitirsen bir süre sonra onun cehaleti gidebilir, akılsızın da akılsızlığı gidebilir bir süre sonra çünkü zeki olduktan sonra Kuran'a uyan bir insan bir süre sonra çok akıllı olur. Onu sabırla eğitmek, Allah'ı sevdirecek şekilde onun yönlenmesini sağlamak lazım. Yani kendisini sevdirmeye çalışmak çok tehlikelidir; o sonunda mutlaka gider yani boş gelen boş gider, bu böyledir. Allah'ı sevdiren kendini sevdirmiş olur yani gerçek sevginin kaynağına insanları yöneltmek lazım, yani beni sev, beni sevle olmaz. Allah'ı sev olacak, Allah'ı sevdiğini de o Allah'ın tecellisi olarak karşısındaki insanı sevecektir. *(Kayseri TV, 22 Kasım 2009)*

Kuran ahlakını yaşamayan insanların yanlış sevgi anlayışı

Kuran ahlakından uzak bir yaşam süren insanlar, pek çok konuda olduğu gibi, sevgi konusunda da çarpık bir anlayışa sahiptirler. Bu kimseler her ne kadar kendi aralarında sevgiyi ve saygıyı yaşadıklarını düşünseler de, genelde bunlar yanlış temeller üzerine kurulmuş olan ilişkilerdir.

Aşağıda Kuran ahlakını yaşamayan insanların bazılarının sevgilerini dayandırdıkları değerler incelenmektedir.

Kadın ile erkek arasındaki şirke dayalı sevgi

Şirke dayalı sevginin örnekleri, kadın ile erkek arasındaki ilişkilerde sıklıkla görülür. Bazı kimseler Allah'a duymaları gereken sevgiyi ve bağlılığı, hiçbir şeye güç yetiremeyen aciz varlıklara yöneltirler. Kimi zaman, bir insanı hayatlarının asıl amacı haline getirir, her an her yerde onun ismini anar, onu yüceltir ve onun sevgisini kazanmaya çalışırlar. Sabah kalktıkları andan itibaren, gün boyunca sürekli olarak o kişiyi düşünürler. Ya da o kimseyi düşünüp, sabaha kadar uykusuz kalabilirler. Allah'ın rızasını kazanmak yerine, sadece onu hoşnut etmeyi hedefler, hatta kimi zaman, o kişiyi razı etmek için Allah'ın rızasına uygun olmayan işler yapabilirler. Onun için her türlü fedakarlığı göze alır, ama Allah'ın rızasını kazanmak için çaba harcamazlar. Bu kişiler adeta birbirlerini "ilah" edinmişlerdir. Nitekim sevgiyi anlatan bazı şiirlerde, yazılarda ya da romantizm üzerine yapılan konuşmalarda "tapmak-tapınmak" fiili çok sık kullanılmaktadır. İşte bu tür yanlış bir sevgi anlayışınının temeli Allah'a şirk koşmak üzerinedir. Allah bir ayetinde, cahiliye inancına sahip olan insanların yaşadığı bu şirk sevgisine dikkat çekmiş, Allah'a duyulan gerçek sevginin bunun çok üstünde bir güce sahip olduğunu ve çok daha kuvvetli bir bağlılık ile yaşanacağını bildirmiştir:

... atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anma ile Allah'ı anın... (Bakara Suresi, 200)

Allah sevgisi, tüm sevgilerin üzerindedir. Allah sevgisine tercih edilen, kalpten Allah sevgisini çıkarıp da onun yerine konulan bir sevgi, insanın Allah'a şirk koşmasına neden olur ve bu da, insanı cehenneme sürükleyebilir. Ancak insanların bir kısmı böyle bir tehlikenin farkında değillerdir.

Bir insanın başka insanları sevmesi, onlara düşkün olması, ailesini, yakınlarını sevgi ile koruması elbette çok güzel bir ahlaktır. Daha önce de belirtildiği gibi, sevgi duyabilmek, sevgi ve yakınlığı yaşayabilmek Allah'ın insanlara verdiği çok güzel bir nimettir. Ancak bu sevgi, sadece Allah'ın rızası için yaşandığında insana dünyada ve ahirette mutluluk getirir. Allah'tan üstün tutulan sevgiler, insana dünyada da ahirette de acı ve azap getirir. Allah dünyada birbirlerini şirk koşan insanların ahirette cehennem azabından kurtulabilmek için birbirlerini fidye olarak vermek istediklerini şöyle bildirir:

Onlar birbirlerine gösterilirler. Bir suçlu-günahkar, o günün azabına karşılık olmak üzere, oğullarını fidye olarak vermek ister; Kendi eşini ve kardeşini ve onu barındıran aşiretini de; Yeryüzünde bulunanların tümünü (verse de); sonra bir kurtulsa. (Mearic Suresi, 11-14)

SAMİMİ SEVGİ ALLAH'IN MÜMİNLERE HAS BİR NİMETİDİR

ADNAN OKTAR: Tabi en doğrusunu Allah bilir ama mesela dünyada eğer insanın ruhu böyle çamurlaşmışsa ve pişmişse yani nasırlaşmışsa hiçbir şeyden zevk almaz hale gelir. Mesela, bir güzellik, bir çiçeğin güzelliği, bir meyvenin güzelliği, bir kadının güzelliği onun için teknik güzelliğe dönüşür artık, yani tutkunun derinliği ruhtaki şiddetli haz ortadan kalkar. Bu da çok çok büyük bir beladır, samimi sevgiyle, sevginin arasında çok büyük bir fark vardır. Filmlerde görüyoruz böyle sevgi taklitleri yapıyorlar. İşte falanca falancaya aşık oldu diyor ama ertesi gün sille tokat kavgayla ayrılıyorlar. Bunların hepsi sevgi taklidi, bunların hiçbirisi sevgi değil, bunlar hep çıkara dayalı, oyuna dayalı, taklide dayalı, romantizm taklitli oyunlar, **gerçek sevgide derinlik, tutku, Allah aşkı vardır. Ve Allah'ın tecellisi olarak onu gördüğü için, ruhunda tarifi mümkün olmayan çok şiddetli bir haz duyar. Ve kişinin gücüyle orantılı olarak, iman ve akıl gücüyle orantılı olarak, bu bazen dayanılmaz dereceye gelebilir yani çok çok şiddetli ruhunu, çok şiddetli sarsan bir zevke dönüşebilir. Biz buna tutku diyoruz. Bunu insanların yaşaması çok çok büyük bir nimettir. Bu ancak, Allah korkusu, Allah sevgisi ile ve samimiyet ve derinlikle elde edilir.** Bu olmadığında işte dünyada o sevgisini, tutkusunu, güzelliğini kaybedenlerden Kuran bu şekilde bahsediyor. *(Ekin TV; 26 Ocak 2009)*

Çıkara dayalı dostluklar

Birçok insan kabul etmek istemese de, bazı ilişkilerde, insanların bilinçaltlarında bir çıkar beklentisi olur. Kimi insanlar, kendilerine bazı çıkarlar sağlayabileceklerini umdukları bir insanla karşılaştıklarında hissettikleri heyecanı, "sevgi" olarak algılarlar. Halbuki kalplerinde hissettikleri heyecan, bu insanın kendisine değil, onun sahip olduklarına karşı duydukları "tutkulu bir hevestir". Nitekim birçok insanın karşısındaki kişiye olan sevgisi, bu insanın sahip olduğu mülke ve servetin derecesine bağlı olarak değişir. Zenginlik insan nefsinde heyecan meydana getirdiği için, en fazla heyecan en zengin olan kişiye karşı duyulur. Ancak yukarıda da belirttiğimiz gibi, bu his sevgi değildir; sadece dünya malına karşı duyulan bir tutkudur. Zengin olan bir kişinin ahlaki özellikleri bu bakış açısına sahip olan insanlar için önem taşımaz. Dolayısıyla sinirli, kaba, bencil, akılsız, merhametsiz, çıkarcı, samimiyetsiz, düşüncesiz olsa bile, sadece zengin ya da şöhretli olması bu kişiye ilgi gösterilmesi için yeterli olur.

Bazı kimseler ise, kendilerini eğlendiren insanlarla birlikte olmak isterler ve "benimle arkadaş olacak kişinin beni güldürebilmesi gerekir" gibi açıklamalar yaparak bunu itiraf ederler. Dolayısıyla bu yakınlık da sevgiye dayalı değildir; sadece bir menfaat beklentisinden ibarettir. İnsanın, nefsi gülmek istediği için kendisini güldürecek biriyle birlikte olmaktan zevk alması, onu sevdiği anlamına gelmez. Fakat birçok kişi çıkar elde etmekten duyduğu bu rahatlamayı sevgiyle karıştırır ve bu insanı çok sevdiğini iddia eder.

Bazı kişiler de, güzel insanlarla beraber görünmenin kendilerine itibar kazandıracağına inanırlar. Bu nedenle arkadaş olmak için güzel insanları seçerler; ölçüleri karşılarındaki kişinin boyu, gözünün ve saçının rengi, burun yapısı gibi fiziksel özellikleri olur. Güzellik olduktan sonra, o insan için, bu kişinin aklının, vicdanının veya insani özelliklerinin hiçbir önemi yoktur. Ancak bu konuları önemsememesini, karşısındaki kişiye duyduğu sözde sevgiye bağlar. Halbuki bu sevgi, bu insanlar için, "bu kişinin güzelliğinin bana kazandırdığı itibarı seviyorum" anlamı taşımaktadır. Güzellik gittiğinde geriye kalan ruh ise, bu kişi açısından hiçbir önem taşımaz. Karşısındaki kişi güzel olduğu için, onun merhametsizliğini, ince düşünceli olmamasını ya da insanlara karşı alaycı olmasını görmezlikten gelir.

Bazı insanların en önemli gördükleri çıkarlardan biri ise, kendi ifadeleriyle "hayat garantisi" elde etmektir. Birçok insanın, geleceğini garanti altına alamamak, yalnız yaşamak zorunda kalmak, ekonomik açıdan muhtaç duruma düşmek, hastalandığında kendisine bakacak birini bulamamak gibi endişeleri vardır. Kimileri, bu endişelerini yenmenin en bilinen ve en sağlam yolu olarak evliliği görürler. Bu nedenle, bu özelliklere sahip olduğunu düşündükleri kişiye bağlanır ve onu hiç kaybetmek istemezler. Bu "gelecek korkusu" üzerine kurulu birlikteliği ise, çoğu zaman gerçek sevgi zannederler.

Hayatları boyunca, bu kişinin hoşlanmadıkları birçok yönüne, sadece bu endişeleri yüzünden tahammül etmek durumunda kalırlar. Komşuları ya da arkadaşları ile dertleşir, içerisinde bulundukları durumdan yakınırlar ama, sorulduğunda sadece menfaat beklentisiyle bağlandıkları eşlerini çok sevdiklerini söylerler. Oysa, Kuran ahlakına uygun olarak yaşanan gerçek sevgide hiçbir şekilde bir karşılık beklentisi olmaz. İnsan, karşısındakini hiçbir çıkar beklemeden, o kişide Allah'ın tecellilerini gördüğü için, büyük bir fedakarlık ve coşku ile sever. Onun gıyabında hiçbir zaman için olumsuz konuşmalar yapmaz. Samimi sevgisinden dolayı, ancak onu öven, koruyan konuşmalar yapar. Ona karşı hiçbir zaman için zoraki bir tahammül içinde olmaz, acizlikleri ya da eksiklikleriyle karşılaşsa bile, ona karşı şefkat ve merhamet duyar; eksiklerini sessizce, hissettirmeden kapatmaya çalışır; her an onu rahat ettirmek ister, her istediğini zevkle ve şevkle yerine getirir. Samimi sevgisini, dostluğunu ve yakınlığını en güzel şekilde ifade eder.

Kısa süreli, geçici sevgiler

Kuran'a dayalı olmayan sevgiler, kısa sürede biter. Söz gelimi, taraflardan biri karşısındakinden umduğu çıkarları elde edemeyeceğini gördüğünde, öncesinde duyduğu heyecan hemen bıkkınlığa dönüşür. Aynı şekilde bir acizliğini gördüğünde ya da bir hastalığına şahit olduğunda, o kişi onun için artık katlanılması gereken bir insan oluverir. Özellikle de, bu kişinin görünümünde bir bozulma olursa; örneğin bir kaza sonucunda yüzünde izler kalırsa, bu, o insan için

sevginin sonu demektir. Çoğu insan çevresindeki insanlarda veya basında çıkan haberlerde rastlamış olabilir; çok iyi yürüyen bir evlilik gibi gösterilen ilişkilerin bitme sebepleri genellikle hastalık, acizlik veya iflastır. Eşi çok güzel veya zengin dahi olsa, onun hastalık sırasındaki acizliklerini gördüğü için aralarındaki sevginin bittiğini söyleyen ve bu nedenle birbirlerinden ayrılan pek çok çift vardır. Aynı şekilde zengin ve varlıklı günlerindeyken çok iyi anlaştıklarını düşünen bazı insanlar, mal varlıklarını yitirmeleriyle birlikte kendilerine gösterilen sevgi ve yakınlığın da bir anda sona erdiğini görürler.

Halbuki gerçek sevgi gün geçtikçe artar, asla azalmaz. Karşısındaki kişiye ahlakı için değer veren bir insan, bu ahlakın inceliklerini gördükçe ona olan sevgisi giderek artar. Bu insanın bir kaza sonucu sakat kalması, bütün servetini yitirmesi, bedenini yaraların kaplaması veya buna benzer bir zorluğun içine girmesi sevgiyi hiçbir şekilde etkilemez. Hatta bu zorluklar, karşı tarafın tevazusunu, olgunluğunu artırabileceği ve o kişiyi daha güzel ahlaklı bir insan yapacağı için, sevgisi daha da güçlenebilir. Bu tür olayların sevgiyi etkilememe sebebi, gerçek sevginin, kişinin yaşadığı Kuran ahlakına dayalı olmasıdır. Bir insanın Allah'tan içi titreyerek korkup sakınması, her an O'nun rızasını araması ve Kuran ahlakını en güzel şekilde yaşaması, sevgiyi oluşturan asıl sebeplerdir. Bu nedenle Kuran ahlakını yaşayan insanlar arasındaki sevgi, bu tür olaylardan hiçbir şekilde olumsuz olarak etkilenmez, hatta daha da güçlenerek artar.

DÜNYADAKİ SEVGİ BOŞLUĞU DİNSİZLİĞİN NETİCESİDİR

ADNAN OKTAR: Onun için insanlarda şu an bir sevgi boşluğu var dünyada. Bütün dünyada. Ben yabancı kanalları seyrediyorum bütün bu mankenler, artistler şunlar bunlar. Hepsini ben yakından takip ederim, hayatlarına bakarım az veya çok. Hiçbirinin ama hiçbirinin gerçek sevgiyi yaşamadığını görüyorum. Mesela o kadınların gözündeki boşluk, o anlamsızlık. Mesela diyor ki çok mutlular karşı karşıya gelmişler, kadın cam gibi bakıyor. Öyle olur mu o zaman, öyle olsa? Ve en basit şeylerden kavga ediyorlar. En basit şeylerden ayrılmaya çalışıyorlar. Fakat en vahimi, evlenmeden önce yapılan anlaşma. Eğer diyor, boşanırsan diyor, bana şunları şunları şunları ödeyeceksin, şunları şunları yapacaksın diyor. Kardeşim boşandıktan sonra... eğer böyle bir ihtimal varsa, zaten boşanacağına hiç evlenmesen? İnsan sevdiğinden bir daha boşanır mı? Sonsuza kadar birlikte olmaya niyet etmişsin. O Allah'ın tecellisi. İnsan bırakır mı sevdiğini? Ancak -Allah vermesin- dinini, imanını terk eder yani çok büyük ahlaksızlık yapar ve kontrol edemiyorsundur bırakırsın yani başka çare kalmamıştır, bırakırsın. Allah vermesin. Onun dışında insan eşini asla bırakamaz. Allah'ın tecellisi o. Bütün dünyaya Allah ceza verdi. Yani yüzde doksanına diyorum, bakın en az hatta yüzde doksan dokuzuna böyle bir ceza verdi Allah bu dünyada. **İnsanlardan sevgiyi aldı Allah. Yani evlenenler hep mantık evliliği yapıyorlar. Tutkuya dayalı, aşka dayalı, Allah aşkına dayalı evlilik yapamıyorlar.**

SUNUCU: Cezanın sebebi nedir?

ADNAN OKTAR: Allah'ı unuttular, Darwinizm'e girdiler, materyalizme girdiler. Kardeşim şimdi evlendiği kadını bir maymun türü olarak görüyor yani maymundan evrimleşmiş bir hayvan ve yok olup gidecek bir hayvan olarak görüyor. Başında biraz saç bulunan, tüy bulunan işte eli ayağı olan bir maymun gibi görüyor. O da onu karşısındakini maymun gibi görüyor. Yani daha gelişmiş, daha değişik bir maymun türü olarak görüyor. İki maymun bir evde yaşıyor olarak düşünüyorlar. Yani nasıl mağaralarda maymunlar daha önce yaşıyorsa, biz de evde yaşıyoruz diyor biraz daha gelişmişiyiz diyor. Şimdi bu durumda aşk, tutku, derinlik olur mu? Yani mümkün mü? Kafası beyni boşalıyor adamın. Ve bakıyorum ben, aslan gibi delikanlı, çok mekanikler. Kızlara bakıyorum, bayanlara bakıyorum, çok mekanikler. Mesela mankenler, ben bakıyorum görüyorum. Yani gözlerinde en ufak bir derinlik pırıltısı, bir tutku pırıltısı görülmüyor. **Hadi evlenelim diyorlar, nedir mesleğin diyor. Haa şu diyor, çok güzel diyor. Araban var mı diyor, var diyor. Birdenbire içinde bir aşk hissettiğini söylüyor ona karşı tarif edilemeyecek bir aşk meydana geldiğini söylüyor. Malın gücü arttıkça aşkın derinliği de artıyor. Artık delice bir tutkuya dönüştü benimkisi diyor. Adam, çok özür dilerim iflas ettim diyor. Üç gün sonra diyor ki, bir şey oldu, ayrılsak mı acaba diyor. İşte böyle gelen böyle gider. Malla gelen malla gider. Etle gelen etle gider.**

SUNUCU: Bunlar materyalizmin etkileri.

ADNAN OKTAR: Tabi ki. Tabi ki. **Mesela tipine göre evleniyor. Başka tipi daha düzgün birini buluyor. Bitti. Parası için evleniyor daha zengin biri ona biraz göz kırpıyor, onu bırakıyor ona gidiyor. Mesleği için diyor, mesela adam bir mühendisse, baş mühendis oluyor daha gelişmişi oluyor, tamam ona gidiyor. Neye göre geliyorsa, ona göre de gidiyor. Onun için gerçek sevgi oluşamıyor, gerçek tutku oluşamıyor.** Dünyaya Allah aslında büyük bir afat verdi, büyük bir bela verdi. Yani sevgi olmadan zaten dünyanın bir anlamı yok. O zaman sürünme kalıyor geriye daha. Yani yemek yiyecek, televizyon seyredecek, yatacak, kalkacak, banyoya girecek, yine yemek yiyecek, yine yatacak, yine kalkacak, banyoya gidecek, işine gidecek. İşyerleri adeta onun için bir hapishane gibi oluyor. Küçük bir beton yığını mesela büro denen yer, altı var üstü var sağı solu var beton. Önüne de bir bilgisayar koyuyorlar. Sabahın sekizinden

akşamın bilmem kaçına kadar tıkır tıkır çalışıyor. Sonra eve geliyor başka bir betonun içine daha giriyor, apartman dairesinin içine giriyor. Orada da yemeğini yiyor, bulaşığı yıkıyor, çamaşırı yıkıyor, adamla kavga ediyor kadın, sonra uyuyorlar, sabah oluyor yine yemeklerini yiyorlar yine o beton yığınının içine giriyor yine tıkır tıkır tıkır sayıyor. Bu otuz yıl falan devam ediyor. Sonra emekli oluyor. Emekli olduktan sonra da tek beton yığınının içine giriyor. Bu hayat mı bu? Yani bunun için mi geldik biz dünyaya? Bunun adına sürünme derler.

SUNUCU: Şu an bütün dünyada söz konusu olan durum bu ama..

ADNAN OKTAR: Yani sürünmenin diğer adıdır bu. Böyle hayat olmaz. **Aşkla yaşanır, tutkuyla yaşanır yani delice tutkuyla.** Ama öyle bir şey oldu mu şu kadarcık bir yer, delice bir tutku varsa yani şiddetli zevklidir, her şey zevkli olur. Mesela kurbağaya bakarsın canın gider böyle şefkat duyarsın hatta mesela karıncayı görürsün onu derin bir sevgiyle Allah'ın tecellisi olarak seyredersin. Çünkü o küçücük patileriyle gidiyor, gidiyor, gidiyor bir bakıyorsun kendini temizliyor kafasını gözünü temizliyor. Sen nereden öğrendin o küçücük canınla o temizlenmeyi? Ve vernikli gibi parlıyor pırıl pırıl. Patisinin ucunda şu kadarcık patisinin ucunda bütün vücudunun özellikleri ve ondan sonraki neslin bütün özellikleri kodlu. Amber içinde karınca var yüz milyon yıllık yahut yüz yirmi milyon yıllık, donmuş kalmış hayvan içinde aynısının tıpkısı hiç değişmemiş. **Ama ona Allah aşkıyla bakarsak güzel olur.** *(Tempo TV; 21 Eylül 2009)*

KURAN AHLAKINDA SEVGİ

Din ahlakını yaşamayan insanların gerçek anlamda sevmeleri ve sevilmeleri imkansızdır. Gerçek sevginin karşılıklı olarak yaşanması için, o insanın herşeyden önce Allah'ı derin bir sevgiyle sevmesi ve Allah'ın sevgisini kazanabileceği bir ahlak göstermesi gerekir. Allah, sevdiği kullarının kalbine bir sevgi verir ve diğer insanların kalbinde de onlara karşı bir sevgi kılar. Unutulmamalıdır ki, sevginin asıl kaynağı ve asıl sahibi yalnızca Allah'tır. Sevgi gibi çok büyük ve kıymetli bir nimeti yaşayabilmek için, insanın öncelikle ahlakı ile bu nimete layık olması ve Allah'tan kendisine bu nimeti vermesini istemesi gerekir. Kötü bir ahlaka sahip olan ya da din ahlakını yaşamayıp cahiliye hayatına özenen bir insan, dünyada da ahirette de bu yüzden mutsuz olabilir, yalnız ve dostsuz kalabilir.

Sevginin Allah Katından verilen bir nimet olduğunu Allah Kuran'ın birçok ayetinde bildirmiştir:

Katımız'dan ona (Hz. Yahya'ya) bir sevgi duyarlılığı ve temizlik (de verdik). O, çok takva sahibi biriydi. (Meryem Suresi, 13)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise, Rahman (olan Allah), onlar için bir sevgi kılacaktır. (Meryem Suresi, 96)

Onda 'sükun bulup durulmanız' için, size kendi nefislerinizden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet kılması da, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (Rum Suresi, 21)

Allah'ın gerçek sevgiyi layık gördüğü insanların özelliklerinden bazıları şöyledir:

Fedakar olmak

Allah'a ve ahirete inanmayan kimi insanlar, dünya hayatını bir mücadele yeri olarak algılarlar; bu insanların batıl görüşüne göre, her insan hayatta kalabilmek için savaş vermeli ve bu savaşta güçlü olanlar güçsüz olanları ezerek hayatlarına devam etmelidirler. Tümüyle sapkın bir inancın ürünü olan bu görüş, insanların güzel ahlaktan tamamen uzaklaşmalarına ve sadece kendi çıkarlarını korumaya dayalı kötü bir ahlak anlayışı geliştirmelerine neden olur. Bu bakış açısının hakim olduğu bir toplumda, zor duruma düşmeyi göze alarak güçsüze yardım etmek, bir başkası için fedakarlıkta bulunmak veya bir başkasının sağlığını, mutluluğunu, rahatını kendinden önde tutmak gibi güzel ahlak özellikleri, gereksiz meziyetler olarak görülür. Dolayısıyla, herhangi bir karşılık elde etmediği sürece hiç kimse birbiri için fedakarlıkta bulunmaz.

Din ahlakının yaşanmadığı toplumlarda, insanlar arasında bu bakış açısına sıklıkla rastlanabilir. Böyle bir anlayışa sahip olan insanların ise, birbirlerine gerçek anlamda bir sevgi duymaları pek mümkün olmaz. Çünkü insan, kendi rahatını herkesten daha önde tutan bencil bir kişiye karşı kalbinde gerçek ve samimi bir sevgi duyamaz. Karşısındaki insanda tek bir konuda bile bencilliğe rastlaması, ruhunda ona karşı duyduğu sevgiyi olumsuz yönde etkiler. Örneğin bir insanın sadece kendi rahatını düşünmesi, güzel bir yemeği, rahat bir yatağı kendisi için saklayıp, çevresindeki kişileri düşünmemesi bile o kişiye karşı duyulan sevgiyi zedeler. Cahiliye toplumunda insanlar birbirlerinin bu tarz kötü özelliklerine sık sık şahit olurlar ve bu da bilinçaltlarında o kişiye karşı olumsuz bir bakış açısı oluşmasına neden olur.

Cahiliye ahlakını yaşayan kimi insanlar, en yakın dostlarına bile, fedakarlıkta bulunmalarını gerektirecek herhangi bir iş teklif edemezler. Söz gelimi, çocuğu hastalanan biri, iş arkadaşlarından kendisinin yerine işlerini takip etmelerini

isteyemez. Anne veya babaya yardım etmek bile kimi zaman çocukları arasında sorun olabilir; hatta bu yüzden aralarında küskünlükler yaşanır. Oysa sorulduğunda herkes anne babasını çok sevdiğini söyler. Ama, fedakarlık gerekince, eğer ciddi bir çıkarları yoksa, kimi insanlar bundan bile kaçınırlar. Oysa gerçekten seven insan sevdiği için her türlü fedakarlığı yapar ve bundan dolayı hiçbir zaman yakınmaz, bıkkınlık duymaz.

Müminlerin birbirlerine olan sevgi ve düşkünlüklerinin en belirgin özelliklerinden biri, birbirleri için seve seve fedakarlıkta bulunmaları, birbirlerinin ihtiyaçlarını kendi nefislerinden üstün tutmalarıdır. Allah'ın Kuran'da bu konuda verdiği örneklerden biri, Mekke'den Medine'ye hicret eden müminleri ağırlayan Medineli müminlerdir.

Kuran'da müminlerin bu güzel ahlakları şöyle bildirilmiştir:

> **Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (Haşr Suresi, 9)**

Ayette hem Mekkeli hem de Medineli müminlerin güzel ahlaklarından söz edilmektedir. Mekkeli müminler, mallarını, akrabalarını, eşyalarını, evlerini, bağlarını bahçelerini, işlerini geride bırakarak, Allah'ın dinini yaşayabilmek için yurtlarından çıkmış, Medine'ye hicret etmişlerdir. Allah'ın rızasını kazanabilmek için sahip oldukları herşeyi geride bırakmayı göze almışlardır. Bu, çok üstün bir ahlakın göstergesidir ve onların, kendilerine Allah'ı vekil edinmiş güvenilir insanlar olduklarının bir ifadesidir. Bu güzel ahlakları, diğer müminlerin onlara derin bir sevgi, saygı ve merhamet duymalarına neden olmuştur.

Nitekim, Medineli müminler bu güvenilir ve sadık mümin kardeşlerini en güzel şekilde karşılamış ve en güzel şekilde ağırlamışlardır. Kendi ihtiyaçlarını hiç hesaba katmaksızın mümin kardeşlerine ikram etmişler, en güzel yiyeceklerini ve giyeceklerini onlar için ayırmışlar, onlara en rahat edecekleri barınakları sağlamışlardır. Bu fedakarlıkları ise, Allah'a ve müminlere olan güçlü ve samimi sevgilerinden kaynaklanmaktadır. Bu güzel ahlakları, onlara karşı da sevgi duyulmasına neden olmaktadır. Allah onları Kuran'da sevgi ve övgüyle anmış, 1400 senedir Kuran'ı okuyan her Müslümanın kalbinde onlar için bir sevgi ve saygı kılmıştır.

Müminlerin fedakarlıklarının bir başka örneğini Allah Kuran'da şu ayetleri ile bildirir:

> **Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. Biz size, ancak Allah'ın yüzü (rızası) için yediriyoruz; sizden ne bir karşılık istiyoruz, ne bir teşekkür. Çünkü biz, asık suratlı, zorlu bir gün nedeniyle Rabbimiz'den korkuyoruz. (İnsan Suresi, 8-10)**

Kendisi ihtiyaç içinde olduğu halde, yoksula yemeğini ikram eden bir kimseye karşı insanların kalbinde doğal olarak bir sevgi ve saygı hissi oluşur. Bu durumu şöyle bir örnekle açıklayalım; çok yorgun ve aç olduğunuzu, ve yanınızda sizinle aynı durumda olan iki kişi daha olduğunu düşünelim. Önünüzde ise sadece tek bir kişiye yetecek kadar yemek ve sadece tek kişinin yatacağı bir yatak olsun. Yanınızdaki kişilerden biri size ihtiyacınız olup olmadığını bile sormadan büyük bir hırsla yemeği kendisi yemeğe başlasın ve yatağa kendisi yatmak için ısrar etsin. Diğeri ise aç olduğu halde önündeki yemeği size ikram etmek istesin ve yatakta sizin yatmanız için ısrar etsin. Böyle bir durum karşısında, bencil davranan kişiye karşı içinizde doğal olarak bir soğukluk, fedakar olana karşı da sevgi oluştuğunu fark edersiniz. Allah insan ruhunu güzel ahlaktan hoşlanacak, böyle insanlara karşı sevgi ve muhabbet duyacak şekilde yaratmıştır.

SEVGİNİN GÜCÜ İMANIN DERİNLİĞİYLE DOĞRU ORANTILIDIR

ADNAN OKTAR: Bir Müslüman kadının her şeyden önce Allah'tan çok korkması gerekir. Allah'ı çok sevmesi, Allah'a deli âşık şeklinde bağlanması lazım. Kuran'ın hükümlerine, Kuran ahlakına çok titiz ve iffetli olması lazım. Böyle bir kadında Allah özel bir nur, özel bir etkileyicilik, tutkuya açıklık meydana getirir. Yani onun ruhunda bir kadın gücü vardır, bu ortaya çıkar. Kadın etiyle kemiğiyle kadın olmaz. Yani o bir et yığını gibi olur, başka bir şey olmaz. Ama güzel ahlakıyla, derinliğiyle, takvasıyla, Allah'a olan yakınlığıyla eğer derinleşirse, Allah onun ruhundaki kadını ortaya çıkarır. O aklı başında, dindar, aynı kendisine has özellikleri taşıyan, yine Allah'tan korkan bir mümin erkekle karşılaştığında, Allah o mümin erkeği özel olarak ondan çok etkilenecek şekilde yaratmıştır. Çünkü mümin erkekte de ona karşı etkileyecek özel erkek ruhu ortaya çıkar. Ve Allah ondan olağanüstü etkilenmesini sağlar. Yoksa erkek de etle, kemikle erkek olmaz. Yani dev bir et kitlesi olur o, koskocaman bir et kitlesi olur, başka bir şey olmaz. Kasapta da biliyorsunuz koskoca et kitleleri var. **İnsan güzel ahlakıyla, derinliğiyle, Allah aşkıyla, Allah'a olan tutkusuyla insan olur. Böyle bir durumda Allah bunun sırrını da açıklamıştır. Mümin erkekler mümin kadınlara, mümin kadınlar mümin erkeklere diyor. Onların ruhundaki gerçek tutkuyu birbirleriyle karşılaştırır Allah. O zaman kadın ve erkek hayret edecekleri bir etkilenme gücüne girerler. Yani tarif edilemeyen bir 6. hissin içine girerler. Sadece müminler bunu tanırlar.** Bilmezler mesela dini, Allah'ı tanımayan bir insana bunu anlatsan da hiç bir şekilde bunu anlamaz. Ama bütün insanlarda bu içgüdü olarak vardır. O yüzden filmlerde hep aşktan bahsederler, tutkudan bahsederler ama hemen hemen çok büyük bir bölümü yahut bayağı bir kısmı bunu hiç anlamaz. Sadece çıkartmaya çalışır. Yani ona beyninde gizli bir hayranlık vardır ama bulamaz, onun ne olduğunu bir türlü bulamaz. Mesela kadın evleneceği vakit aradığı kıstaslar oluyor. Önce parası, birinci derecede parası. Sonra tahsili, sonra iyi bir mevkide olması, arabası, yazlığının olması gibi yani kat kat kat gelişen özellikleri arıyorlar. Şimdi bunu aradığında o zaman Allah'ın ona verdiği tutkuyu kullanamaz insan. O zaman da o evin ona hiç bir faydası olmaz. Mesela ev sadece ona han gibi bomboş bir yer gibi gelir. Yani hiçbir etkisi olmaz. Arabası da sadece onu bir yerden bir yere götüren bir teneke yığını, bir metal yığını gibi olur. Bunlar Allah sevgisi ve Allah tutkusuyla bir anlam kazanacak şeylerdir. Dolayısıyla Peygamber Efendimiz (sav) malı için evlenen malından mahrum olur diyor, güzelliği için evlenen güzelliğinden mahrum olur diyor. Çünkü güzellik mesela bir gün grip nezle olur güzelliği bir anda tiksinebilir, insan hiç ummadığı şeyden bile tiksinir, mesela onun bir aciz halini görür, bir acizliğini görür iğrenir ve bir daha ondan ömür boyu kurtulamaz. İnsan zayıf bir varlıktır. Ama Allah aşkıyla sevdiğinde, Allah'ın tecellisini sevdiği için Allah'ta sonsuz büyük güç olduğu için ve sonsuz güzellik olduğu için o sonsuz güzelliğe sonsuz mükemmelliğe karşı hayranlığın bir tecellisi olarak insana baktığı için asla yıkılmayan bir sevgiye sahip olur ve gittikçe gelişen derinleşen bir tutkuya sahip olur. Bununla insan mutlu olabilir ve bununla çok şiddetli etkilenir. Onun dışında ev de çok itici gelir o zaman, araba da, adamın yahut kadının güzelliği de evlenen kişiye itici gelir bundan kurtulamaz yani bu Allah'ın koyduğu bir kanundur. Sadece derin seven insanların özelliğidir bu. O da Allah'ın aşkıyla insanı severse bu ortaya çıkar başka türlü olmaz. Para o tip insanlarda bilakis bunalım meydana getirir çünkü parayı muhafaza etmek için daha fazla tedbir alması lazım. Mesela çeklerim ödenmedi diyor, onun için canı yanıyor, parayı bankaya koyuyor ya banka da iflas ederse ne yapacağız diyor, yastığın altına koyuyor yine olmuyor, küpe koyuyor ya küpü bulursalar diyor. Yani çok canını yakar, çok huzursuz olur. Ancak **Allah aşkıyla insan huzur bulabilir, tevekküllü ve rahat olabilir.** Yani para arttıkça şahısların birçoğunda huzursuzluk ve acı da artar. *(Kaçkar TV; 29 Ocak 2009)*

Affedici olmak

Cahiliye ahlakını yaşayan kimi insanlar, birbirlerine karşı kolaylıkla kızgınlık duyabilir, hemen kinlenebilirler. Kendilerine küçük bir zarar veren birine karşı dahi hemen nefret duymaya başlayabilirler. Çok küçük nedenlerden dolayı dostluğunu bitiren, 'en yakınım' dediği dostuna bir anda düşman kesilen birçok insan vardır. Bunun nedeni, Kuran ahlakı yaşanmadığında, insanların affedicilik gibi, sabır, sevgi ve üstün bir ahlak gerektiren özelliklerden uzak bir yaşam sürmeleridir.

Oysa müminler çok sabırlı ve affedicidirler. Küçük hatalardan ya da insani kusurlardan dolayı karşılarındaki kişiye kızgınlık duyup bir anda onlarla olan ilişkilerini bitirmezler. Ona her defasında bir fırsat daha verir, doğru olanı hatırlatır ve davranışlarını düzeltmesi için yardımcı olurlar. Sevdikleri dostlarının eksiklerini ortaya çıkarıp onlara kızgınlık ve kin duymak yerine, onların hatalarını, eksiklerini telafi etmeye çalışır, Kuran ile öğüt vererek onlara destek olurlar. Gerçek sevgide, dostlar arasında büyük bir anlayış ve hoşgörü hakim olur. Her sorun sevgi ve anlayışla, huzur içinde çözülür.

Allah Kuran'da insanlara affedici olmaları gerektiğini şöyle öğütlemektedir:

> **Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (Nur Suresi, 22)**

> **... İçlerinden birazı dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet, aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever. (Maide Suresi, 13)**

Allah'ın müminleri yükümlü kıldığı Kuran ahlakında affediciliğin sınırı yoktur. Nitekim yukarıdaki ayette müminlere, sürekli ihanet gördükleri kişileri dahi affetmeleri emredilir. Bu inanca sahip olan bir kişi, bir insanın hatası yüzünden büyük zararlara uğrasa bile, bu insanı kolaylıkla affedebilir. Arkasından olumsuz konuşan, kendisine kötülük yapmaya çalışan veya maddi zarara girmesine sebep olan bir insanı affederek, ahlakıyla onun için güzel bir örnek olabilir, onu kendisi için yakın bir dosta dönüştürebilir. Nitekim önemli bir hata yaptıktan sonra affedildiğini görmek, müminin ruhunda kendisini affeden kişiye karşı büyük bir muhabbet ve bağlılık meydana getirir. Allah affediciliğin gerçek sevginin oluşması için gereken özelliklerden biri olduğunu Kuran'da şöyle bildirmektedir:

> **İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarzda (kötülüğü) uzaklaştır; o zaman, (görürsün ki) seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost(un) oluvermiştir. (Fussilet Suresi, 34)**

Alçakgönüllü olmak

Gerçek sevginin oluşması için öncelikle sevginin önündeki bencillik, çıkarcılık, samimiyetsizlik gibi engellerin kaldırılması gerekmektedir. Kibir, sevginin oluşmasını engelleyen en önemli sebeplerden biridir. Tevazu ise sevginin en önemli şartlarındandır. Çünkü tevazu sahibi olmayan ve kendisini diğer insanlardan üstün gören birinin, hayatta en değer verdiği varlık kendi nefsi olur. Diğer insanları kendinden daha değersiz, daha aşağı görür. En akıllı, en vicdanlı, en saygın insanın kendisi olduğuna inanır, bir anlamda nefsini ilahlaştırmış olur. Dolayısıyla, bu bakış açısına sahip olan bir insanın, kendisinden daha değersiz gördüğü bir kişiye bağlanması, onun için fedakarlıkta bulunması, onun nefsini kendisinden önde tutması, diğer bir deyişle kalbinde ona karşı gerçek bir sevgi oluşması pek mümkün olmaz. Bu nedenle sevgi ve kibir birbirine tamamıyle zıt iki özelliktir. Kibirli bir insan ne başkaları tarafından sevilebilir, ne de kendisi insanlara karşı derin bir sevgi duyabilir.

Kibirli insanların sevgisiz bir hayat yaşamalarının birçok sebebi vardır. Kibirli insanlar, nefislerindeki kendilerini yüceltme isteğinden dolayı genellikle alaycı bir karakter sergilerler. Çevrelerindeki insanların kusurlarını dile

getirdiklerinde, kendi üstünlüklerini daha iyi vurgulayabileceklerini düşünürler. Sürekli alay eden ve konuşmalarıyla çevresindekileri küçük düşürmeye çalışan birine karşı ise, hiç kimse kalbinde samimi bir sevgi duyamaz.

Tevazulu insanlar ise, bu kimselerin aksine çok sevilirler. Tevazulu insanın karşısındaki kişiye değer verdiği hissedilir, bu nedenle bu ahlakı gösteren kimselerin yanında herkes rahat eder. Böyle bir insan, kendisine verilen tavsiyeleri can kulağıyla dinler, hiçbir konuda "en iyiyi ben bilirim" iddiasında olmaz, gurur yapmadan hemen en güzel olan tavrı gösterir. Doğruya karşı direnmez, yanlışa karşı öfkeyle yaklaşmaz. İnsanların sorunlarına karşı duyarlı davranır ve ince düşünceli olur. Hiçbir konuda bir üstünlük iddiası olmadığı için, "önce o sevgi göstersin, önce o selam versin, önce o benimle konuşsun" gibi kibirden kaynaklanan hesaplar içine girmez. Karşısındaki insan katı ve kibirli olsa bile, alçakgönüllü davranır. Herkesin fikrine önem verir, herkesin selamına en güzeliyle cevap verir, herkese karşı sevgi ve saygı dolu olur. Kısacası Kuran ahlakının getirdiği tevazu, çok uyumlu, her fikre açık, hiçbir konuda kibir yapmayan, her zaman karşısındaki insanları onore eden, onlara ihtimam gösteren ve değer veren bir insan modeli oluşturur. Bu nedenle tevazulu insanlar çok sevilen insanlardır.

Allah müminlerin bu güzel özelliğini Kuran'da şöyle bildirir:

> **O Rahman (olan Allah)ın kulları, yeryüzü üzerinde alçakgönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (Furkan Suresi, 63)**

Allah bir başka ayetinde de, alçakgönüllü olan kullarını sonsuz cennet hayatıyla müjdeler:

> **... İşte sizin İlahınız bir tek İlahtır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçakgönüllü olanlara müjde ver." (Hac Suresi, 34)**

Allah Al-i İmran Suresi'nde, insanların, tevazulu ve yumuşak huylu olması nedeniyle Peygamberimiz (sav)'in çevresinde toplandıklarını belirtmektedir:

> **Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever. (Al-i İmran Suresi, 159)**

Dürüstlük

Allah'tan korkup sakınmayan bazı insanlar çok kolay yalan söyleyebilirler. Bir insanın yalan söylediğinin anlaşılması ise, eğer o kişi bunu dürüstçe itiraf edip tavrını düzeltmemişse, ona karşı sevgi duyulmasını engeller. Çünkü yalan söyleyen bir insan, hangi sözünün doğru hangi sözünün yanlış olduğunun bilinememesinden dolayı güvenilmezdir. İnsan güven duymadığı birine karşı sevgi de duyamaz.

Müminler ise, büyük bir kayba uğrayacak ya da maddi-manevi zararla karşılaşacak olsalar dahi hiçbir zaman için yalana tenezzül etmezler. Onlar, her zaman her konuda dürüst ve güvenilir bir ahlak gösteren insanlardır. Hiçbir zaman doğruları gizlemez, menfaatlerini kollama adına doğruları çarpıtmaz, yerine getiremeyecekleri sözler vermezler. Ayrıca İslam ahlakını yaşayan bir insan için yalanın büyüğü küçüğü de olmaz. Bu nedenle müminler, hiçbir zaman için karşı tarafa iyi görünmek, itibarını korumak, gösteriş yapmak, maddi kazanç sağlamak ya da herhangi bir şekilde zarar vermek gibi amaçlar için de asla yalan söylemeye yanaşmazlar.

Bu güzel ahlak özelliği, ruhu sevgiye yönelten vesilelerden biridir. Çünkü insanın ruhunda dürüst ve doğru gördüğü insanlara karşı hemen bir sevgi oluşur. Peygamber Efendimiz (sav) sohbetlerinde müminlerin birbirlerine olan sevgisinin önemini belirtmiş ve bu sevginin oluşması için güvenilirliğin yaygınlaşmasını buyurmuşlardır:

Ebû Hüreyre (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Nefsim yed-i kudretinde olan zâta yemin ederim ki, imân etmedikçe cennete giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe imân etmiş olmazsınız! Yaptığınız takdirde birbirinizi seveceğiniz şeyi haber vereyim mi? Aranızda selamı yaygınlaştırın!"[13]

Sabırlı olmak

Kuran'ın **"... Nefisler ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır..."** (Nisa Suresi, 128) ayeti, her insanın nefsinde birtakım olumsuz özellikler olabileceğini hatırlatmaktadır. İnsan, Allah'ın kendisi için takdir ettiği ömür süreci içerisinde, nefsini sahip olduğu bu olumsuz özelliklerden arındırmakla ve cennet ahlakındaki mükemmelliğe ulaşmak için çaba harcamakla sorumludur. Ancak buna rağmen insan, hayatının sonuna kadar, yaşadığı her an hata yapmaya da açık bir varlıktır.

Gerçek sevgi ve dostluğun yaşanabilmesi için, kişilerin insanın bu durumunu unutmamaları gerekmektedir. Bir kimse, sevdiği insana karşı çok sabırlı ve affedici olmalı, dostunun kusurlarına karşı sabır ve anlayış göstermeli, onun eksiklerini telafi etmeye çalışmalıdır. Çünkü sevmek ve sevilmek, sabırlı olmayı, özveride bulunmayı gerektiren özelliklerdir. Hatalar karşısında gösterilecek olan sabır, kişiler arasında sevgi ve hoşgörünün gelişmesini sağlar. Müminler, temelde birbirlerine güvendikleri, Müslüman oldukları ve birbirlerine saygı duydukları için, birbirlerinin hatalarını hoşgörü ve affedicilikle karşılarlar. Müslüman kardeşlerinin, sadece hatalarını telafi edebilmek, Kuran ahlakını en güzel şekilde yaşayabilmek için gösterdikleri samimi çaba bile, tek başına onlara karşı sevgi duymaları için yeterlidir. Bu nedenle, kardeşlerinin yanlış bir sözüyle ya da tavrıyla karşılaşsalar bile, ona karşı sabır gösterir, en güzel davranışla karşılık verirler.

Peygamber Efendimiz (sav) de, müminlere, kardeşlerinin kusurlarını örtmelerini, onlara destek olmalarını buyurur:

> Kim bir Müslümanın ayıbını örterse, Allah da onun dünya ve ahirette ayıbını örter. Kim de musibete uğrayan bir kimsenin musibetini bertaraf ederse Allah da kıyametta onun musibetlerinden birini defeder. Kim de kardeşinin hacetini görürse Allah da onun hacetini görür.[14]

Allah'ı seven ve daima Allah'tan razı olan bir insanın sabrı, cahiliye toplumlarındaki kimi insanların sabır anlayışlarından çok farklıdır. Bu gibi insanlar, eğer karşılarındaki kişiden bir çıkar umuyorlarsa veya toplumun tepkisinden çekiniyorlarsa, bazı durumlara "tahammül" edebilirler. "Tahammül eden" kişi kendini surat asmaya, söylenmeye, aksilik çıkarmaya hak sahibi olarak görür. "Bu kadar zorluğa katlanıyorum, bunun karşılığında istediğimi yapmak hakkım" gibi bir düşünceye kapılırlar. Örneğin hasta bir arkadaşına bakmak zorunda kalan bir insan, eğer Kuran ahlakını yaşamıyorsa, bir yerden sonra mutlaka bu durumdan sıkılmaya, öfkelenmeye ve şikayet etmeye başlar. Geceleri uykusuz kaldığını, yorgun düştüğünü, işinin çok zor olduğunu ya da kimsenin kendisi gibi böyle bir zorluğa katlanamayacağını söyler. Bu durumdan duyduğu sıkıntı ve içinde yaşadığı öfke açıkça hissedilir. Hasta olan arkadaşını minnet altında bırakacak konuşmalar yaparak, ona kendisine borçlu olduğunu hatırlatır.

Sabırlı bir insan ise, sevdiği kişinin her türlü isteğine, ihtiyacına şevkle karşılık verir ve ona elinden geldiğince yardımcı olur. Yaptıklarından dolayı karşısındaki kişiyi asla minnet altında bırakmaz. Sabır, Allah'ın Kuran'da müminlere tavsiye ettiği güzel bir ahlak özelliğidir:

> **Ey iman edenler, sabredin ve sabırda yarışın, (sınırlarda) nöbetleşin. Allah'tan korkun. Umulur ki kurtulursunuz. (Al-i İmran Suresi, 200)**

Sadık olmak

Bir insana karşı sevgi duyulmasına neden olan ahlak özelliklerinden biri de "sadakat"tir. Allah Kuran'da müminleri sadakatlerinden dolayı mükafatlandıracağını bildirir. Bu nedenle Rabbimiz'in beğendiği bu ahlak özelliğini müminler hiç koşulsuz olarak uygularlar. Müminlerin bu özelliğini Allah bir ayetinde şöyle açıklamaktadır:

> **Çünkü Allah, (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sadıkları sadakatlerinden dolayı mükafatlandıracak, münafıkları da dilerse azablandıracak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (Ahzab Suresi, 24)**

Müminler en zor koşullarda dahi Allah'a ve iman edenlere olan sadakatlerinden asla taviz vermezler. Allah Kuran'da Hz. Musa (as) 'a tabi olan gençleri örnek vererek müminlerin bu özelliğine dikkat çekmiştir:

> **Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı. Musa dedi ki: "Ey kavmim, eğer siz Allah'a iman edip Müslüman olmuşsanız artık yalnızca O'na tevekkül edin." (Yunus Suresi, 83-84)**

İman edenler ve elçiler, tarih boyunca öldürülme, zenginlik ve itibarın elden alınması, iftiraya uğrama gibi tehditler altında yaşamışlardır. Hayatları boyunca birbirlerinden ayrılmayan Müslümanlar, Allah'a olan sevgileri, korkuları ve bağlılıkları nedeniyle, tüm bu tehlikeleri göze almış ve bunlardan yılmamışlardır. Allah'a olan bu kayıtsız-şartsız sadakatleri, müminlerin birbirlerine karşı coşkulu bir sevgi duymaları için yeterli bir sebeptir. Allah Kuran'da müminlerin bu özelliklerini şöyle haber vermektedir:

> **Mümin olanlar, ancak o kimselerdir ki, onlar, Allah'a ve Resulüne iman ettiler, sonra hiçbir kuşkuya kapılmadan Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd ettiler (çaba harcadılar). İşte onlar, sadık (doğru) olanların ta kendileridir. (Hucurat Suresi, 15)**

Merhamet sahibi olmak

Merhamet sevginin bir parçasıdır. Bu nedenle gerçek sevginin yaşanabilmesi için merhametin de tam olarak anlaşılması gerekmektedir. Peygamberimiz (sav)'in merhameti, bu konuda tüm Müslümanlar için çok güzel bir örnek oluşturmaktadır. Allah Kuran'da Hz. Muhammed (sav)'in bu üstün ahlakından şöyle bahsetmektedir:

> **Andolsun size, içinizden sıkıntıya düşmeniz O'nun gücüne giden, size pek düşkün, müminlere şefkatli ve esirgeyici olan bir elçi gelmiştir. (Tevbe Suresi, 128)**

Merhametli bir insan çevresindeki kişilerin sıkıntı içinde yaşamasını istemez; kendi hayatı, sağlığı, rahatı ne kadar önemliyse çevresindeki insanlarınki de en az o kadar önemli ve hatta kendi hayatından daha önde olur. Bu nedenle merhametli bir insanın en önemli özelliklerinden biri, çevresindeki kişilerin sorunlarına karşı duyarsız kalmaması ve onların sorunlarının çözümü için gayret göstermesidir.

Peygamber Efendimiz (sav), müminlere, tüm insanlara karşı merhametli olmalarını şöyle buyurmuştur:

> "Merhametli olmadıkça imân etmiş olmayacaksınız." "Ey Allah'ın Resulü dediler, hepimiz merhametliyiz." "Hayır dedi, bundan maksad ehlinize olan merhametiniz değil, bilakis halka, umuma olan merhametinizdir." [15]

İnsan gerçekten sevdiği birinin ahiretini düşünür

İnsanın asıl hayatı, ölümü ile birlikte başlayan ahiret hayatıdır. Dünya her insanın geçici olarak ve sadece denenmek için bulunduğu bir yerdir. Bu gerçeğin şuurunda olan müminler, birbirlerine olan sevgilerini, asıl olarak birbirlerini ahiretteki sonsuz hayatlarına hazırlayarak gösterirler. Kendileri Allah'ın rızasına, rahmetine ve cennetine ne kadar çok kavuşmak istiyorlarsa, çok sevdikleri mümin kardeşlerinin de aynı nimetlere ve güzelliklere kavuşmalarını isterler. Aksinde, insanın sonsuza dek, bir daha kurtuluş imkanı olmaksızın cehennem azabıyla karşılık göreceğini bilmeleri, iman edenlerin bu konuda büyük bir şevk ve kararlılık içerisinde hareket etmelerini sağlar. Birbirlerinde gördükleri hatalı ya da kusurlu yönleri hiç vakit geçirmeksizin hemen telafi etmeye ve birbirlerini Allah'ın en fazlasıyla razı olacağı ahlaka ulaştırmaya çalışırlar. Birbirlerini daima iyi ve güzel olana davet eder, kötülüklerden sakındırmaya gayret ederler. Onların bu konudaki şevk ve azimleri, birbirlerine olan gerçek sevgilerinin de en açık göstergelerinden biridir. Allah Kuran'da, iman edenlerin birbirlerinin ahiretlerine yönelik bu güçlü sevgi anlayışlarını şöyle haber vermektedir:

> **Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Tevbe Suresi, 71)**

Gerçek sevgide her zaman karşı tarafın huzuru ve rahatı üstün tutulur

İnsanların birçoğu için hayatlarının en önemli konusu, kendi nefislerinin rahatıdır. Ancak gerçek sevgide insan kendi nefsini unutur ve sevdiği insanın rahatı ve huzuru ön plana geçer. Onu rahat ettirmek için elinden gelen her türlü gayreti gösterir. Her zaman, sevdiği kişinin isteklerini, kendi isteklerine tercih eder. Örneğin birlikte yaptıkları bir iş nedeniyle kendisinin övülmesindense sevdiği insanın övülmesi onun için daha önemli olur. Kendi haklı çıkmaktansa sevdiği kişinin haklılığından daha çok zevk alır. Eğer emek gerektiren bir işin yapılması gerekiyorsa, sevdiği kişinin yorulması yerine kendisi yorulmayı tercih eder. Asla karşı tarafı utandıracak, küçük düşürecek, kıracak bir tavır içine girmez. Bunun sebebi ise Allah'ın rızasını, sevgisini ve cennetini kazanma isteğidir. Bir insan ancak Allah'ın rızasını kazanmak için karşısındaki kişiyi bu kadar fedakarane ve samimi bir anlayışla sevebilir.

SONSÖZ

Sevgi üzerine böyle bir kitap yazmamızın ve bu konuya özellikle dikkat çekmemizin en önemli nedenlerinden biri, cennet ahlakında sevginin çok büyük bir öneme sahip olmasıdır. Ahirette Allah'ın iman eden kulları için hazırladığı sonsuz cennet yurduna kavuşmak isteyen ve orada peygamberler, salihler ve doğrularla birlikte sonsuza kadar yaşamak isteyen bir insanın; dünyadayken sevmeyi mutlaka öğrenmesi ve sevilecek özelliklere sahip olması gerekir. Çünkü cennetin en büyük güzelliklerinden biri, birbirini çok seven, güzel ahlaklı insanların sonsuza kadar sürecek olan dostluklarıdır.

Cennette sonsuza kadar sevgi ve dostluk içinde yaşayabilmenin yolu ise Allah'ı çok sevmek ve Allah'ın çok sevdiği bir insan olmaktır. Allah'ın sevdikleri ise, Allah'ın Kuran'da bildirdiğine göre, muttakiler (Tevbe Suresi, 4), arınanlar (Tevbe Suresi, 108), adil olanlar (Hucurat Suresi, 9), iyilik yapanlar (Bakara Suresi, 195), temizlenenler (Bakara Suresi, 222), tevbe edenler (Bakara Suresi, 222), sabredenler (Al-i İmran Suresi, 146), sakınanlar (Al-i İmran Suresi, 76) ve tevvekkül edenlerdir (Al-i İmran Suresi, 159).

Peygamber Efendimiz (sav)'in sevgi için ettiği dua, Allah'a ve müminlere karşı duyulan sevginin önemini anlamamız açısından bizlere güzel bir örnek oluşturmaktadır:

> Resulullah (sav) bir kere dua ederken şöyle buyurdu: "Ya Rabbi! Bana Kendi sevgini, sevdiklerinin sevgisini ve beni Senin sevgine yaklaştıracakların sevgisini ihsan eyle ve Kendi sevgini bana hararetten, susuzluktan yananların, soğuk suya kavuşmasını istemelerinden sevgili kıl." [16]

EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 450 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2.)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** (Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196.)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7.)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, *Earth,* Şubat 1998, s. 40.)

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. **Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.**

2. **Tek bir proteinin sentezlenmesi için 100'e yakın proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.**

3. **Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.**

4. **Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.**

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde

etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78.)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.)

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. *(B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.)*

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi"

olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

> Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179.)

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

> Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280.)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

> Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? *(Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)*

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, *"The Nature of the Fossil Record"*, Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133.)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

> Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197.)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir **biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen *"Australopithecus"* ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Charles E. Oxnard, *"The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt"*, Nature, c. 258, s. 389.)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, *"Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr"*, Scientific American, Aralık 1992)

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology,* 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272.)

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (*Time*, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, *Natural History*, c. 85, 1976, s. 30.)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

> Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19.)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler.

Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Yüce Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, *"The Demon-Haunted World"*, The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28.)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

> **Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)**

> **… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)**

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

> **Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)**

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

... Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın. (Bakara Suresi, 32)

Notlar

1- *Sahih-i Buhari*, s. 53, hadis 15

2- *Kütüb-i Sitte*, 10. cilt, s. 135; Ebû Dâvud, Edeb 122, (5124); Tirmizî, Zühd 54, (2393)

3- Muvatta, Hüsnü'l-Hulk 16, (2, 908)

4- *Kütüb-i Sitte*, cilt 16, s. 239

5- *İhya'u Ulum'id-Din Huccetü'l-İslam*, İmam Gazali, cilt. 2, s. 365

6- *İhya'u Ulum'id-Din Huccetü'l-İslam*, İmam Gazali, cilt. 2, s. 394

7- *Müslim İhya'u Ulum'id-Din Huccetü'l-İslam*, İmam Gazali, cilt. 2, s. 407

8- *Tirmizi İhya'u Ulum'id-Din Huccetü'l-İslam*, İmam Gazali, cilt. 4, s. 594

9- *İbn Mace İhya'u Ulum'id-Din Huccetü'l-İslam*, İmam Gazali, cilt. 4, s. 655

10- *Kütüb-i Sitte*, 10. cilt, s.140; Ebû Dâvud, Sünnet 3, 4599

11- *Kütüb-i Sitte*, 10. cilt, s. 141

12- *Kütüb-i Sitte*, 3345

13- Müslim, İmân 93, (54); Ebû Dâvud, Edeb 142, (5193); Tirmizî, İsti'zân 1, (2589)

14- Hz. Müslime İbni Muhalled r.a, *Ramuz El-Ehadis*, s. 423.8

15- *Kütüb-i sitte*, cilt 10, s.134

16- İmam Gazali, *Kimya-yı Saadet*, s. 594 ((2) VI/253) ((5) VI/253)

RESİM ALTI YAZILARI

s.10

Sizin dostunuz (veliniz), ancak Allah, O'nun elçisi, rüku' ediciler olarak namaz kılan ve zekatı veren mü'minlerdir. (Maide Suresi, 55)

s.11

Kim Allah'ı, Resûlü'nü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç flüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır. (Maide Suresi, 56)

s.20-21

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (Enam Suresi, 99)

s.23

Hayvanlardan yük taşıyan ve (yünlerinden, tüylerinden) döşek yapılanları da (yaratan O'dur). Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yiyin ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır. (Enam Suresi, 142)

s.25

Sizin üstünüze sapasağlam yedi-gök bina ettik. Parıldadıkça parıldayan bir kandil (güneş) kıldık. Sıkıp suyu çıkaran (bulut)lardan 'bardaktan boşanırcasına su' indirdik. Bununla taneler ve bitkiler bitirip-çıkaralım diye. Ve birbirine sarmaş-dolaş bahçeleri de. (Nebe Suresi, 12-16)

s.29

Yapraklı taneler ve güzel kokulu bitkiler. Şu halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? (Rahman Suresi, 12-13)

s.30

Ey insanlar, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. Gökten ve yerden sizi rızıklandıran Allah'ın dışında bir başka Yaratıcı var mı?.. (Fatır Suresi, 35)

s.31

Nimet olarak size ulaşan ne varsa, Allah’tandır, sonra size bir zarar dokunduğunda (yine) ancak O’na yalvarmaktasınız. (Nahl Suresi, 53)

s.32

Yerde sizin için üretip-türettiği çeşitli renklerdekileri de (faydanıza verdi). Şüphesiz bunda, öğüt alıp düşünen bir topluluk için ayetler vardır. (Nahl Suresi, 13)

s.39

O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir. (Haşr Suresi, 24)

s.41

Allah onlardan razı olmuş, onlar da O’ndan razı olmuşlardır. İşte onlar Allah’ın fırkasıdır... (Mücadele Suresi, 22)

s.44

Böylece Biz onu, Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda korkulacak şeyleri türlü şekillerde açıkladık; umulur ki korkup-sakınırlar ya da onlar için düşünme (yeteneğini) oluşturur. (Taha Suresi, 113)

s.51

Şüphesiz Biz elçilerimize ve iman edenlere, dünya hayatında ve şahidlerin (şahidlik için) duracakları gün elbette yardım edeceğiz. (Mümin Suresi, 51)

s.56

Rabbinize yalvara yalvara ve için için dua edin... O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır. (Araf Suresi, 55-56)

s.57

"Rabbimiz, şüphesiz Sen, bizim saklı tuttuklarımızı da, açığa vurduklarımızı da bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz." (İbrahim Suresi, 38)

s.61

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir Kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (Hadid Suresi, 22)

s.64

Öyleyse güç yetirebildiğiniz kadar Allah'tan korkup-sakının, dinleyin ve itaat edin... (Tegabün Suresi, 16)

s.65

Allah yolunda infak edin ve kendinizi kendi ellerinizle tehlikeye atmayın. İyilik edin. Şüphesiz Allah, iyilik edenleri sever. (Bakara Suresi, 195)

s.66

Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva eden O'dur. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona çıkanı bilir. Her nerede iseniz, O sizinle beraberdir, Allah, yaptıklarınızı görendir. (Hadid Suresi, 4)

s.74

Andolsun ki Allah, müminlere, içlerinde kendilerinden onlara bir peygamber göndermekle lütufta bulunmuştur... (Al-i İmran Suresi, 164)

s.75

... onları, Kendi emrimizle hidayete yönelten önderler kıldık ve onlara hayrı kapsayan-fiilleri, namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik... (Enbiya Suresi, 73)

s.77

Allah onlardan razı olmuş, onlarda O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar Allah'ın fırkasıdır... (Mücadele Suresi, 22)

s.78

Ey insanlar, şüphesiz elçi size Rabbinizden hakla geldi. Öyleyse iman edin, sizin için hayırlıdır... (Nisa Suresi, 170)

s.79

İman edip salih amellerde bulunanları karanlıklardan nura çıkarması için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir elçi de (gönderdik)... (Talak Suresi, 11)

s.84

Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resulüne itaat ederler... (Tevbe Suresi, 71)

s.85

... İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla çaba harcayanlar barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır... (Enfal Suresi, 72)

s.89

Yeryüzünde böbürlenerek yürüme; çünkü sen ne yeri yarabilirsin, ne dağlara boyca ulaşabilirsin. Bütün bunlar, kötülüğü olan, Rabbinin Katı'nda da hoş olmayanlardır. (İsra Suresi, 37-38)

s.90

... Allah, göklerde ve yerde olanları emrinize amade kılmış, açık ve gizli sizin üzerinizdeki nimetlerini genişletip-tamamlamıştır... (Lokman Suresi, 20)

s.91

... Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah herşeyi bilendir. (Bakara Suresi, 231)

s.94

... O'na mülkünde ortak yoktur, herşeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir. (Furkan Suresi, 2)

s.96

Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup...

s.97

... onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (Tevbe Suresi, 109)

s.98

Giuseppe Castiglione'nin Louvre Müzesi'nde sergilenen "Le Salon Carré" isimli tablosu, 1865.

s.102

Kim ihsanda bulunan (biri) olarak yüzünü Allah'a teslim ederse, artık gerçekten o...

s.103

... kopmayan bir kulba yapışmıştır. Bütün işlerin sonu Allah'a varır. (Lokman Suresi, 22)

s.106

... De ki: “Hiç şüphesiz Allah’ın yolu, asıl yoldur. Ve biz alemlerin Rabbine (kendimizi) teslim etmekle emrolunduk.” (Enam Suresi, 71)

s.107

İnkâr edenler, Beni bırakıp kullarımı veliler edindiklerini mi sandılar? Gerçekten Biz cehennemi kafirler için bir durak olarak hazırlamışız. (Kehf Suresi, 102)

s.108

Onlar, Allah’ı bırakıp da (Allah’ın) kendisine bir delil indirmediği ve haklarında (hiçbir) bilgileri olmayan şeylere tapıyorlar. Zulmedenler için hiçbir yardımcı yoktur. (Hac Suresi, 71)

s.111

... Allah’a hiçbir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil. Bu, bize ve insanlara Allah’ın lütuf ve ihsanındandır, ancak insanların çoğu şükretmezler. (Yusuf Suresi, 38)

s.115

... Sen onları birlik sanırsın, oysa kalpleri paramparçadır. Bu, şüphesiz onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir. (Haşr Suresi, 14)

s.117

Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Enfal Suresi, 67)

s.126

Allah dilediğine rızkı genişletir-yayar ve daraltır da. Onlar ise dünya hayatına sevindiler. Oysaki dünya hayatı, ahirette (ki sınırsız mutluluk yanında geçici) bir meta'dan başkası değildir. (Ra’d Suresi, 26)

s.127

Kim çarçabuk olanı (geçici dünya arzularını) isterse, orada istediğimiz kimseye dilediğimizi çabuklaştırırız, sonra ona cehennemi (yurt) kılarız; ona, kınanmış ve kovulmuş olarak gider. (İsra Suresi, 18)

s.131

Sakın onlardan bazılarını yararlandırdığımız şeylere gözünü dikme, onlara karşı hüzne kapılma, müminler için de (şefkat) kanatlarını ger. (Hicr Suresi, 88)

s.134

Sevdiğiniz şeylerden infak edinceye kadar asla iyiliğe eremezsiniz. Her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir. (Al-i İmran Suresi, 92)

s.135

Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yenenler ve insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir... (Al-i İmran Suresi, 134)

s.141

Ey iman edenler, Allah'tan sakının ve sözü doğru söyleyin. Ki O (Allah), amellerinizi ıslah etsin ve günahlarınızı bağışlasın... (Ahzab Suresi, 70-71)

s.145

İşte sizin İlahınız bir tek İlahtır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçakgönüllü olanlara müjde ver. (Hac Suresi, 34)

s.147

Sonra iman edenlerden, sabrı birbirlerine tavsiye edenlerden, merhameti birbirlerine tavsiye edenlerden olmak. (Beled Suresi, 17)

s.153

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, Biz ondaki iyiliği artırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (Şura Suresi, 23)

s.157

Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır... (Rum Suresi, 30)

s.161

Allah, iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkar edenlerin velileri ise tağut'tur. Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda süresiz kalacaklardır. (Bakara Suresi, 257)

s.164

Darwin döneminde hücrenin kompleks yapısı hakkında hiçbir şey bilinmiyordu.

s.165

Charles Darwin

s.166

Kambriyen kayalıklarında bulunan fosiller, salyangozlar, trilobitler, süngerler, solucanlar, denizanaları, deniz yıldızları, yüzücü kabuklular, deniz zambakları gibi kompleks omurgasız türlerine aittir. İlginç olan, birbirinden çok farklı olan bu türlerin hepsinin bir anda ortaya çıkmalarıdır. Bu yüzden jeolojik literatürde bu mucizevi olay, "Kambriyen Patlaması" olarak anılır.

s.167

Louis Pasteur

s.168

Rus biyolog Alexander Oparin

s.169

Evrimcilerin en büyük yanılgılarından bir tanesi de yukarıda temsili resmi görülen ve ilkel dünya olarak nitelendirdikleri ortamda canlılığın kendiliğinden oluşabileceğini düşünmeleridir. Miller deneyi gibi çalışmalarla bu iddialarını kanıtlamaya çalışmışlardır. Ancak bilimsel bulgular karşısında yine yenilgiye uğramışlardır. Çünkü 1970'li yıllarda elde edilen sonuçlar, ilkel dünya olarak nitelendirilen dönemdeki atmosferin yaşamın oluşması için hiçbir şekilde uygun olmadığını kanıtlamıştır.

s.171

Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

s.173

Doğal seleksiyona göre, güçlü olan ve yaşadığı çevreye uyum sağlayabilen canlılar hayatta kalır, diğerleri ise yok olurlar. Evrimciler ise doğal seleksiyonun canlıları evrimleştirdiğini, yeni türler meydana getirdiğini öne sürerler. Oysa doğal seleksiyonun böyle bir sonucu yoktur ve bu iddiayı doğrulayan tek bir delil dahi bulunmamaktadır.

s.174

Evrimciler yüzyılın başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalıştılar. Ancak onyıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. Solda, normal bir meyve sineğinin kafası ve sağda ise mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği.

s.175

Rastgele mutasyonlar insanlara ve diğer tüm canlılara her zaman zarar verirler. Resimde mutasyona uğradığı için iki başlı olarak doğmuş bir buzağı görülüyor.

s.176

Bitkilerin evrimi iddiasını doğrulayan tek bir fosil örneği dahi yokken, evrim geçirmediklerini ispatlayan yüz binlerce fosil vardır. Bu fosillerden biri de resimde görülen 54 – 37 milyon yıllık ginkgo yaprağı fosilidir. Milyonlarca yıldır değişmeyen ginkgolar, evrimin büyük bir aldatmaca olduğunu göstermektedir.

s.179

Evrimciler, fosiller üzerinde yaptıkları yorumları genelde ideolojik beklentileri doğrultusunda yaparlar. Bu nedenle vardıkları sonuçlar çoğunlukla güvenilir değildir.

s.180

SAHTE

Evrim yanlısı gazete ve dergilerde çıkan haberlerde yandakine benzer hayali "ilkel" insanların resimleri sıklıkla kullanılır. Bu hayali resimlere dayanarak oluşturulan haberlerdeki tek kaynak, yazan kişilerin hayal gücüdür. Ancak evrim bilim karşısında o kadar çok yenilgi almıştır ki artık bilimsel dergilerde evrimle ilgili haberlere daha az rastlanır olmuştur.

s.185

Gözü ve kulağı, kamera ve ses kayıt cihazları ile kıyasladığımızda bu organlarımızın söz konusu teknoloji ürünlerinden çok daha kompleks, çok daha başarılı, çok daha kusursuz tasarımlara sahip olduklarını görürüz.

s.187

Bütün hayatımızı beynimizin içinde yaşarız. Gördüğümüz insanlar, bindiğimiz araba, içinde çalıştığımız iş yeri, çevremizdeki herşey beynimizde oluşur. Gerçekte ise beynimizde, ne renkler, ne sesler, ne de görüntüler vardır. Beyinde bulunabilecek tek şey elektrik sinyalleridir.

ARKA KAPAK

Sevgi, Allah'ın insanlara verdiği en büyük nimetlerden biridir. Allah insan fıtratını, sevmekten ve sevilmekten zevk alacak, dostluktan ve yakınlıktan hoşlanacak şekilde yaratmıştır. Müminlerin kalplerindeki sevginin asıl kaynağı ise Allah'a olan derin sevgileridir. Müminler, Allah'ı çok severler ve hayatlarının her anında Allah'ın sevgisini ve rızasını kazanmak için ciddi bir çaba gösterirler. Allah'ı seven insan, Allah'ın yarattıklarını da sever, onlara karşı şefkat ve merhamet duyar, onları korumak, onlara hayır ve güzellik getirmek ister.

İnsanların bir kısmı ise Kuran ahlakını bilmedikleri, Allah'ı gerektiği gibi tanıyıp takdir edemedikleri için sevgiden ve dostluktan mahrum kalarak, can yakan, yarı azap içinde bir hayat sürerler. Bu insanlar arasında en ihtişamlı görünen hayatı yaşayanlar bile, aslında gerçek mutluluğu ve huzuru bulamamaktadırlar. Allah, sevgisizliği iman etmeyenlere dünyada ve ahirette nankörlüklerinin ve iman etmemelerinin bir karşılığı olarak vermektedir. Bu insanlar ne gerçek anlamda severler ne de sevilirler. Allah'a ortak koşarak yaşadıkları sevgi ise gerçek sevgi değildir ve onlara daima karamsarlık, mutsuzluk ve acı getirir.

Bu kitabın amacı insanlara, sonsuz rahmet sahibi olan Rabbimiz'e, Allah'ın yarattıklarına ve müminlere olan sevginin önemini hatırlatmak, Allah'ı inkar edenlere ait bir özellik olan sevgisizliğin bir insan için ne kadar büyük bir bela ve azap olduğunu göstermektir.

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.